

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 51 nummer 5
3 maart 2025
driewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

 bpost
PB-PP | B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

KU Leuven draagt de wereld

Maar wie zal straks de KU Leuven dragen?

**Basisfinanciering:
belofte verbroken?**

**Nieuwbouw helpt
ook de beursstudent**

**Stephen Fry ont-
vangt eredoctoraat**

In deze editie

DOSSIER INTERNATIONALISERING

Na acht jaar Sels maakt *Veto* de balans op

4 Studentenmobiliteit

14 Onderzoekssamenwerkingen

22 Interview Elise Dekoninck

Rectorverkiezing: dit kunnen we verwachten 8

Na de belofte: (nog) geen basisfinanciering 11

Waarom ontvangt Stephen Fry een eredoctoraat? 18

- 7 Achtergrond: zijn dure koten beter voor jouw portemonnee?
- 16 Wanneer wordt je hobby te winstgevend?
- 17 Erasmuserlebnissen: Spanje
- 25 Punt van de Prof: Philip Dutré
- 26 Neem je ouders eens mee naar de aula
- 27 Wie denkt er na over jouw filmpjes?
- 28 Team Belgium op het WK cheerleaden
- 30 Wat nu met Jeremy 'Xavier' Vandoorne
- 31 Dubbel geboekt: Flikken-acteurs
- 36 KU Leuven
- 38 Sjarels Crypto (met winactiel!)

Navraag: Amber Broos 32

cartoon: Gilles Dekelver

EDITORIAAL RECTORVERKIEZINGEN

Beenharde campagnes vragen om ijzersterke journalistiek

In mei trekt de academische gemeenschap naar de stembus om een nieuwe rector te verkiezen. Met alvast drie gegadigden en nog een maand voor de kandidaturen binnen moeten zijn, belooft het een spannende kiesstrijd te worden. Het noopt ons ertoe onze journalistieke keuzes nog eens te duiden.

De komende maanden zullen helemaal in het teken staan van de rectorverkiezingen aan deze universiteit, en niet zonder reden. In deze editie wijst oud-hoofdredacteur en huidig *Knack*-journalist Walter Pauli erop dat het weleens de belangrijkste rectorverkiezingen van deze eeuw kunnen zijn. Dat het complexe tijden zijn weet iedereen, de vraag die nu oprijst is wie er geschikt is om de universiteit door dat woelig vaarwater te loodsen.

Als studentenblad voelen we het belang van die verkiezingen ook in onze redactionele werking. We merken hoe kandidaten, kampen en drukingsgroepen zich positioneren en het narratief naar zich toe proberen te trekken. Goede, onafhankelijke journalistiek is daarin belangrijker dan ooit. Dat gaat gepaard met het maken van

keuzes, keuzes die we voor jou willen expliciteren zodat jij weet waarvoor je bij ons terecht kunt.

In deze eerste twee weken hebben we alle kandidaten een plaats gegeven om hun kandidatuur aan te kondigen. Uitgebreid als het kon, kort als het moest. Bovendien hebben we die kandidaturen ook steeds in het Engels aangeboden, want de KU Leuven is al lang geen uitsluitend Nederlandstalige instelling meer. We hebben in de eerste editie van *Veto* dit academiejaar zelf nog een lans gebroken voor internationalisering. Zo ver het praktisch mogelijk is, willen we artikelen over de rectorverkiezingen dan ook in het Engels blijven aanbieden.

Nu komen we in een nieuwe fase terecht. Het zal aandacht vergen om ons niet te laten meesleuren door de *framing* die al gelanceerd wordt, maar we zullen proberen de koers recht te houden. Immers, nog meer dan anders, zullen we in gesprekken met mensen aan deze universiteit te maken krijgen met al dan niet verborgen affiliaties en voorkeuren. Dat erkennen is een kwestie van eerlijkheid en transparantie. Maar zoals altijd proberen we hier door te prikken, ook als het nog meer inspanning vraagt.

Dat zullen we doen door jou van voldoende duiding te voorzien over wat er op het spel staat, door achtergrond te bieden in wie de kandidaten zijn, door de spelre-

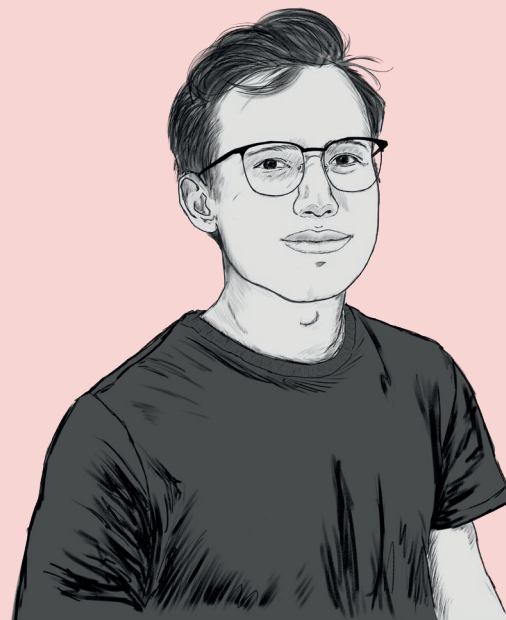
gels waaraan deze verkiezingen gebonden zijn in vraag te stellen en door voldoende opinies aan bod te laten komen over waar het met de universiteit naartoe moet.

Daarin zullen ook wij van ons laten horen. Als studentenblad willen wij in de eerste plaats dat de belangen van de studenten in deze verkiezing gewaarborgd worden. We zullen dat niet doen door een kandidaat openlijk te steunen, op welk punt in de verkiezing dan ook, wel door thematische standpuntinname. Geheel conform de journalistieke deontologische code zal het daarin voor jou, als lezer, altijd duidelijk zijn wanneer de feitelijke journalistiek spreekt en wanneer de journalist.

Voorts blijven we streven naar objectieve berichtgeving over alle kandidaten. Waarheidsgetrouw, maar zonder vooringenomenheden. We kunnen niet beloven dat we hier altijd volkomen in zullen slagen. Immers, al bij de keuze van wie wel of niet geïnterviewd wordt, komt een deel van de *framing* van een artikel al vast te liggen. Wel beloven we ons toe te leggen op het in vraag stellen van onze eigen journalistiek. Dat doen we altijd, maar is nu nog belangrijker.

Binnen enkele maanden is het aan jou om een volgende rector te kiezen. Wij hopen je dan van voldoende informatie te hebben voorzien om die keuze weloverwogen te kunnen maken. ☺

Simon Tibo is hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Vier jaar studentenmobiliteit: 'We zullen wellicht moeten nadenken over een verhoging van de studiegelden'

In 2017 startte Luc Sels aan zijn eerste beleidsperiode. Vier jaar later werd hij beloond met een herverkiezing, en met hernieuwde moed werd er ingezet op een continuering van het beleid, steeds met de blik op de rest van de wereld gericht. Een analyse van vier jaar internationale studentenmobiliteit.

tekst **Pieter-Jan Bossuyt**
Jesse Bruggemans
beeld **Sousanna Zacharian**
Celine Vandeweghe

Luc Sels en zijn team legden in 2021 een beleidsplan voor dat steunde op vijf pijlers, waarvan de eerste 'Waarachtig internationaal' heet. Peter Lievens behield zijn plek aan de zijde van Sels als vicerector Internationaal Beleid, en daarmee zijn verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van deze pijler.

Het beleidsplan was een bewuste keuze voor een voortzetting van de aanpak van de eerste beleidsperiode. Dat het aantal internationale studenten aan de universiteit nagenoeg verdubbelde op acht jaar tijd, is een indicatie van het feit dat het internationaliseringsbeleid van de KU Leuven met rasse schreden vooruit schoot.

1. Inschrijvingsgeld: budgetneutrale beurzen

Een dossier dat de afgelopen jaren regelmatig de aandacht wist op te zoeken, was de verhoging van de inschrijvingsgelden voor niet-EER-studenten - alle studenten die niet uit een EU-land, Liechtenstein, Noorwegen of IJsland komen dus.

'Tijdens de eerste beleidsperiode werd daar inderdaad een verhoging van enkele honderden euro's ingevoerd', bevestigt Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid en kandidaat bij de aanstaande rectorverkiezingen. 'Dat hebben we gedaan omdat de groep enorm gegroeid is. Studenten toelaten en ontvangen vraagt extra werk, en van de overheid krijgen we geen extra geld.'

4

Ondanks de verhoging van de studiegelden, worden er ook veel inspanningen gedaan om de kosten voor studenten te drukken. Het Beleidsplan 2021-2025 spreekt van 'universiteitsbrede richtlijnen voor beurzen en *waivers*' - *waivers* zijn een korting op het inschrijvingsgeld - als antwoord op de verhoogde inschrijvingsgelden.

'De meeste faculteiten voorzien in een *waiver*-beleid, dat vaak wordt ingezet voor studenten uit landen met een lager inkomen', vertelt Lievens. 'Het is echter volledig aan de faculteit zelf om dat beleid te bepalen.' Naast *waivers* is er ook een nieuwe reeks beurzen beschikbaar gemaakt voor internationale studenten.

Christiana Galani, mandataris Internationaal bij Stura van 2021 tot 2024, relativeert: 'Die nieuwe beurzen moeten budgetneutraal zijn, alle middelen worden dus via fondsenwerving binnengehaald.'

Elk van de drie regio's van de *Global South* krijgt een beurs toegekend, en het nieuwe initiatief is goed voor twee bijkomende beurzen. 'Er zijn dus vijf beurzen in totaal, maar een student kan natuurlijk maar van één regio zijn, dus dat maakt dat er de facto maximaal drie beurzen per regio beschikbaar zijn voor telkens duizenden studenten', aldus Galani.

Stijgende studiegelden

In het Vlaamse regeerakkoord wordt de financiering van niet-EER-studenten te-

ruggebracht tot twee procent van het totale aantal studenten. De KU Leuven, met meer dan acht procent niet-EER-studenten, dreigt door die maatregel nog dieper in de zakken van studenten te moeten gaan tasten.

'Als het aandeel van gefinancierde niet-Europese studenten inderdaad beperkt wordt tot twee procent, zal de KU Leuven samen met de VUB proportioneel meer middelen verliezen dan de andere Vlaamse universiteiten', bevestigt Lievens. 'Dat betekent dat we wellicht opnieuw zullen moeten nadenken over een verhoging van de studiegelden.'

2. Kwaliteitscontrole: noodzaak of oneerlijke barrière?

Al tijdens Sels' eerste beleidsperiode vormde kwaliteitscontrole van inkomende studenten een struikelblok. Uiteenlopende standaarden in het buitenland vereisen een beleid dat kan verzekeren dat alle studenten die starten aan de KU Leuven, ook kunnen afstuderen.

Het is voor Philippe Muchez, decaan van de faculteit Wetenschappen, essentieel om na te gaan of inkomende studenten wel geschikt zijn voor een doctoraat: 'Topstudenten gaan naar het buitenland, studenten binnenhalen die dan niet slagen kan niet de bedoeling zijn.'

'We hebben een nota opgesteld waarin alle *best practices* van verschillende faculteiten

'Barrières opwerpen voor studenten die willen deelnemen aan het hoger onderwijs is iets dat niet goedgekeurd kan worden'

— Christiana Galani, ex-mandataris Internationaal bij Stura

samenbundeld werden', reageert Lievens. 'We hebben echter niet gekozen voor een uniforme, universiteitsbrede aanpak. De verantwoordelijkheid ligt nog steeds bij de faculteiten.'

Lievens illustreert met een voorbeeld: 'Een kloosterzuster die theologie komt volgen of iemand die instroomt in een masteropleiding ingenieurswetenschappen zijn totaal andere profielen, en vragen dus om een totaal ander facultair beleid.'

Christiana Galani ziet een zorgwekkende evolutie: 'De kwaliteitsvoorwaarden worden elk jaar hoger. Barrières opwerpen voor studenten die willen deelnemen aan het hoger onderwijs is iets dat niet goedgekeurd kan worden. Het is begrijpelijk dat je een minimum aan voorwaarden stelt, maar dat minimum zou hetzelfde moeten zijn als dat voor Belgische studenten.'

Kosten en baten van internationals

Volgens Zeger Debyser, gewoon hoogleeraar aan de faculteit Geneeskunde en fractieleider van N-VA Leuven, mogen de kwaliteitscontroles strenger: 'Bij internationale masterstudenten blijkt de bachelor die ze hebben gedaan soms helemaal niet aan te sluiten bij de master die ze in Leuven volgen.'

Hij weegt de maatschappelijke kosten en baten tegen elkaar af: 'Internationale studenten faciliteren kost veel geld voor onze maatschappij, dan mag je toch een zeker niveau verwachten? Al blijft het natuurlijk

belangrijk dat we buitenlands talent blijven aantrekken.'

De nieuwe Vlaamse regering - waar de N-VA deel van uitmaakt - zet erg in op het ontwikkelen van een kenniseconomie. 'Vlaanderen zal talent nodig hebben, en we vinden dat talent niet alleen in Vlaanderen', beaamt Lievens. 'De universiteit speelt maatschappelijk een belangrijke rol in kennismigratie.'

Wanneer het aankomt op maatschappelijke kosten is Lievens een andere mening dan Debyser toegedaan: 'We hebben in 2019 een studie laten uitvoeren die dat onderzocht. Daaruit bleek dat ongeveer de helft van de *internationals* meerdere jaren na afstuderen hier aan de slag gaat. Uiteindelijk heb je dan ongeveer drie keer meer inkomsten van deze studenten dan kosten.'

'Ik ben akkoord met het feit dat het hier om een investering gaat', reageert Debyser. 'Maar je zou die middelen even goed kunnen investeren in iets anders, iets dat ook drie keer meer opbrengt.'

3. Huisvesting: vierduizend extra studentenkamers

Debyser haalt ook een studie aan, die aantoonde dat het kottekort dat veel universiteitssteden teistert vooral te wijten is aan de groei van het aantal internationale studenten: 'Je krijgt een soort verdringing, die ervoor zorgt dat onze eigen studenten niet meer op kot kunnen en moeten gaan pendelen. Bovendien drukt het kottekort op de woningmarkt in Leuven.'

'De snelle groei van het aantal studenten zorgt inderdaad voor wat uitdagingen', beaamt Lievens. 'Al tijdens de vorige beleidsperiode trokken we de conclusie dat er zo'n vierduizend extra studentenkamers nodig zouden zijn, over een termijn van vijf à tien jaar. We hebben systematisch ingezet op het bouwen en renoveren van nieuwe en bestaande huisvesting, en momenteel zijn er twee à drieduizend nieuwe kamers in gebruik of onder constructie.'

Nog niet de beoogde vierduizend dus, maar bijbouwen is niet de enige mogelijke route om een kottekort te verhelpen. 'Er was ook een verandering in beleid', weet Christiana Galani, zelf een internationale student. 'Vijftig procent van de koten in residenties afhankelijk van het Algemeen Beheer van de KU Leuven en dertig procent van de koten in Stuvo-residenties zijn voorbehouden voor internationale studenten.'

'Het is veel makkelijker voor Belgische studenten om een kot te vinden op de private huurmarkt'

— Christiana Galani, ex-mandataris Internationaal bij Stura

'Internationale studenten maken natuurlijk niet de helft van de studentenpopulatie uit, maar het is veel makkelijker voor Belgische studenten om een kot te vinden op de private huurmarkt', aldus Galani.

4. Steenkolenengels

Robin* is doctoraatsstudent aan de faculteit Ingenieurswetenschappen en komt dagelijks in contact met internationale doctorandi. 'Internationale studenten hebben het moeilijker om hier te leven dan Vlaamse studenten', zegt hij.

'De taal is een struikelblok en ze missen een sociaal net om op terug te vallen', aldus

5

Robin. 'Ik heb gezien dat internationale studenten hun doctoraat moesten beëindigen, iets wat ik minder zie bij Belgische studenten'. Philippe Muchez onderschrijft dat: 'We merken dat het niet goed gaat met grote percentages van de doctorandi.'

Het is een hardnekkige kritiek dat steeds meer professoren het Nederlands niet meester zijn, en niet altijd moeite doen de taal te leren. De KU Leuven is voorstander van een 'meer eigentijdse' werkwijze, met richtlijnen voor tweetalige communicatie en vertaling, maar botst daarvoor op wetgeving. 'Het lijkt wel of we van "Walen buiten" naar "Engelstalen binnen" zijn geëvolueerd', zegt Robin.

Het debat rond verengelsing in het hoger onderwijs laaide onder de vorige Vlaamse regering regelmatig hoog op. 'Ik ben er voorstander van dat onze studenten academisch Engels leren', zegt Zeger Debyser. 'Maar dat wordt met de huidige verengelsing van de opleidingen helemaal niet bereikt.'

'Moesten onze proffen nu het Engels als moedertaal hebben, zou dat een heel ander verhaal zijn. Nu zijn er veel opleidingen die gegeven worden in steenkolenengels, en waarom? Er wordt gefluisterd dat dit vooral omwille financiële redenen is, en niet om wat internationalisering zou moeten zijn.'

5. Succesvol onthaalbeleid

Een andere uitdaging die deel uitmaakt van de erfenis van Sels' eerste beleidsperiode, is het onthaalbeleid voor internationale studenten. In het Beleidsplan 2021-2025 wordt er dan ook aandacht geschonken aan 'de *Orientation Days* voor onze almaar talrijker internationale studenten'.

'De *Orientation Days* in samenwerking met Pangaea en de Startersdagen - of *Fresh-*

ers' Days voor internationals - zijn een groot succes geweest de afgelopen jaren', vertelt Galani enthousiast. 'Daarnaast was er ook nog het Buddy Programma en het *Single Point of Contact*.'

Bij die laatste kunnen buitenlandse studenten met vragen terecht bij één enkele persoon die hen vervolgens naar de juiste dienst doorverwijst, in plaats van hun weg te moeten zoeken door het administratieve doolhof van de universiteit.

'We geven internationals de boodschap dat ze best zo snel mogelijk een kamer zoeken en dat als ze nog geen kot hebben, ze beter niet komen'

— Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid

'Een belangrijk luik van het onthaalbeleid is de communicatie naar internationale studenten vóór dat ze naar Leuven komen', vertelt Lievens. 'Toen ik begon in 2017, werden studenten aangemoedigd om naar hier komen en een tijdelijk verblijf te huren totdat ze een kot hadden gevonden. Nu geven we hen de boodschap dat ze best zo snel mogelijk een kamer zoeken en dat als ze nog geen kot hebben, ze beter niet komen.'

6. Studenten naar het buitenland

Ook de uitgaande mobiliteit loopt intussen als een trein. Het allereerste uitgewerkte punt in het beleidsplan is de doelstelling om tegen 2025 naar meer dan vijftig procent studenten met een internationale ervaring te evolueren.

'Tegen het einde van de eerste beleidsperiode zaten we aan zo'n veertig procent', herinnert Lievens zich. 'Covid heeft een aantal

jaren roet in het eten gegooid, maar intussen zitten we opnieuw in stijgende lijn. De exacte cijfers voor dit academiejaar zijn echter nog niet gekend.'

'Naast de Erasmus-uitwisselingen binnen Europa sturen we ook veel mensen naar instellingen buiten Europa', vertelt Lievens. Dat doet de universiteit mede via het *Global Exchange Programme*, waarbij er op universiteitsniveau een samenwerking wordt afgesproken, waarna de faculteiten studenten

kunnen uitwisselen.

Lievens legt uit hoe de universiteit studenten naar niet-Europese landen stuurt: 'We hebben onder meer ingezet op een pak meer reis- of studiebeurzen, met middelen van het *International Office*.' Waar er oorspronkelijk een tweehonderdtal beurzen beschikbaar waren, kunnen studenten nu gebruikmaken van ongeveer achthonderd beurzen.

Ook de stappen die een student moet ondernemen om aanspraak te kunnen maken op een beurs zijn vereenvoudigd, aldus Lievens. 'Vroeger moest je voor elk type beurs een verschillende aanvraag indienen. Wij hebben ervoor gezorgd dat een student nog maar één aanvraag moet indienen, waarna wij kijken voor welke beurs de student in aanmerking komt.' ☺

*Robin is een gefingeerde naam. Zijn echte naam is bekend bij de redactie.

ACHTERGROND KOTEN

Hoe meer dure appartementen voor lagere kotprijzen kunnen zorgen

Binnen enkele maanden zullen duizenden studenten weer op zoek gaan naar een kot, maar die zoektocht wordt steeds moeilijker. Nieuw wetenschappelijk onderzoek benadrukt dat er gewoonweg meer gebouwd moeten worden om druk van de ketel te halen.

tekst **Rutger Ballet**
beeld **Emilia Van Droogenbroeck**

De jaarlijkse kotenzoektocht is weer in zicht, waarbij in maart en april toekomstige studenten weer op zoek gaan naar een kot. De kotprijzen stijgen echter ieder jaar, zo blijkt uit het jaarlijkse Kotkompas van Stadim. Zo is de gemiddelde prijs over een periode van vijf academiejaren (2020-2024) met 100 euro gestegen, waardoor een studentenkamer dit academiejaar gemiddeld 575 euro kost per maand, inclusief kosten.

Onderzoek van Andreas Mense, onderzoeker aan de Universiteit van Nürnberg, toonde aan dat meer nieuwbouw ervoor zorgt dat de prijzen van bestaande woningen dalen. 'Als er nieuwe eenheden op de markt verschijnen, verhuizen mensen uit woningen van "lagere kwaliteit" naar de nieuwbouw. Door die bewegende verhuisketen krijg je snel prijsdalingen.'

'Je moet de focus simpelweg leggen op het bouwen van meer koten'

— Andreas Mense, econoom (Universiteit van Nürnberg)

De verhuisketen heeft ook effect op de Belgische kotenmarkt. 'Studentenkoten behoren tot de goedkopere woningen op de markt', licht Mense toe. 'Nieuwbouw is misschien niet interessant voor studenten, maar het nieuwe aanbod zal ook druk uitoefenen op de kotenmarkt. Als door de verhuisketen de prijs van oudere appartementen daalt, kan het een interessante woonst voor studenten worden.'

Voor Lorenzo Van Tornhaut, projectont-

wikkelaar en gastdocent aan de KU Leuven, bevestigt het onderzoek wat hij al langer ziet. 'Het onderzoek geeft een verklaring voor de dure koten in onder meer Leuven, Brussel en Gent. Die studentensteden hebben een hoge kotgraad, wat zorgt voor druk op de woningmarkt. En hoe groter die concurrentie, hoe hoger de prijs wordt opgedreven.'

Beleidswijziging

Mense vindt daarom dat er nagedacht moet worden over sommige aspecten van het huidige beleid. Zo biedt de VUB haar studenten die recht hebben op een studietoelage een bijkomende huurtoelage aan, maar volgens Mense is dat geen goed idee. 'Dat werkt gewoon niet als er onvoldoende koten zijn: die subsidies belanden dan bij de verhuurders in de vorm van hogere huurprijzen. Je moet de focus simpelweg leggen op het bouwen van meer koten.'

Mense benadrukt dat universiteiten moeten inzetten op het aanbod. Dat de KU Leuven een 2500-tal gesubsidieerde koten verhuurt tegen een huurprijs op maat aan studenten uit gezinnen met een lager inkomen, ziet hij daarom wel als goed beleid. Bovendien hebben ze ook een impact op de privémarkt.

'Die gesubsidieerde projecten zijn doorgaans compacter, maar dat is een goed idee als je veel mensen wil huisvesten', zegt Mense. 'Het maakt studenten ook niet uit of ze een paar vierkante meter meer of minder hebben. Als er meer studenten in de residenties van de universiteit terecht kunnen, gaat het voor iedereen gemakkelijker worden om op de privémarkt een kot te vinden.'

Ook Van Tornhaut vindt dat hogescholen

en universiteiten moeten inzetten op eigen huisvesting. 'Ze bezitten gronden die zich vaak in het centrum van de stad bevinden. Als die ruimte gelabeld is als gemeenschapsvoorziening, gebruik ze dan voor studenten-koten.'

Meer internationals

Wat de kotenmarkt structureel onder druk zet, is het toenemende aantal internationale studenten. In tegenstelling tot hun Belgische medestudenten beginnen zij later te zoeken naar een kot omdat dat moeilijk is vanuit hun thuisland.

'Universiteiten moeten zich afvragen of ze internationale studenten willen en kunnen opvangen'

— Lorenzo Van Tornhaut, ontwikkelaar en gastdocent (KU Leuven)

'Ze vergroten de vraag naar huisvesting en dat zal de prijzen opdrijven', analyseert Mense. 'Als ze maar een paar weken de tijd hebben om een kot te vinden, zijn ze waarschijnlijk wanhopig. Ze gaan een hoge prijs betalen voor een lage kwaliteit om toch ergens te kunnen verblijven. De universiteit moet hen laten weten dat ze op tijd moeten zoeken naar een kot.'

Volgens Van Tornhaut moeten universiteiten zich dan ook bezinnen over het aantal internationale studenten dat ze willen ontvangen. 'Ze hebben, meer dan andere studenten, elk een kot nodig, waardoor de druk om een kot te vinden voor hen veel hoger is. De universiteit moet zich afvragen of ze hen wil en kan opvangen.' ☺

De belangrijkste rectorverkiezingen van de eeuw: 'Welk authentiek verhaal heb je dan nog te vertellen?'

Met meteen drie kandidaten zijn de Leuvense rectorverkiezingen vliegend van start gegaan. Vice-rectoren Peter Lievens en Tine Baelmans zullen het opnemen tegen elkaar en 'nobele onbekende' Severine Vermeire. In de wandelgangen doen bovendien nog andere namen de ronde.

tekst
beeld

Simon Tibo
Sabine Mosman
Robin Geukens
Michael De Lausnay

Nadat dinsdag 25 februari de oproep voor kandidaat-rectoren gelanceerd werd, kondigden diezelfde dag nog vicerector Internationaal Beleid Peter Lievens en gastro-enteroloog Severine Vermeire hun kandidatuur aan. Enkele dagen voordien deed vicerector Onderwijsbeleid Tine Baelmans dat al. Zij koos de vlucht vooruit en wachtte niet op de officiële oproep.

Kandidaten hebben nog een maand de tijd om zich kenbaar te maken, maar het wordt nu al moeilijk om uit de schaduw te treden van de drie die dat al deden. 'Alle combinaties van profielen zijn hiermee mogelijk', zegt professor mediacommunicatie Baldwin Van Gorp (KU Leuven). 'Wie ervaring wil, kan op Baelmans of Lievens stemmen. Wie een frisse wind wil laten waaien kan voor Vermeire kiezen en voor wie gender een belangrijk topic is, zijn er twee vrouwen kandidaat.' Toch worden in de wandelgangen nog enkele namen genoemd. De meest nadrukkelijke is die van Lieven Boeve, voormalig topman van Katholiek Onderwijs Vlaanderen en professor Theologie. Die gaf in *De Morgen* te kennen dat hij inderdaad twijfelt, maar dat het nog alle kanten uit kan.

'Hoe dan ook zijn het de belangrijkste rectorverkiezingen aan de KU Leuven van deze eeuw', zegt *Knack*-redacteur Walter Pauli, die de universiteit al jaren volgt. 'Sels was de eerste rector die twee termijnen volmaakte sinds Oosterlinck. Hij heeft voor noodzakelijke stabiliteit gezorgd. Die lijn moet nu doorgetrokken worden gezien de woelige tijden waarin de universiteit en de wereld zich bevinden. De volgende rector gaat dus best opnieuw voor twee termijnen.' Gekeken naar de leeftijd van

de drie kandidaten die al bekend zijn, zou alleen Vermeire dat kunnen doen.

Vastgeplakt aan Sels

De twee vicerelectoren uit de beleidsploeg van Luc Sels trekken allebei de kaart van de ervaring. 'We bevinden ons in een complexe economische en geopolitieke context. Daarom hebben we nood aan een rector met beleidservaring', zei Baelmans bij haar aankondiging in *Veto*. Lievens sprak in zijn aankondigingsinterview dan weer van 'ontwikkelingen binnen de universiteit en de maatschappij die vragen om een sterk beleid'.

'De positieve evaluatie van Sels zal afstralen op zijn vicerelectoren', zegt Van Gorp. 'Wie tevreden was met het beleid van Sels, krijgt nu de kans om te kiezen voor continuïteit van de huidige bestuursploeg.'

Baelmans en Lievens zitten wel in een gewrongen situatie omdat ze allebei opkomen. 'Ze moeten zich profileren ten opzichte van elkaar, terwijl ze nooit te hard los kunnen komen van het beleid van Sels. Dat maakt het voor hen lastiger zich te positioneren. Vermeire kan daarentegen volop de kaart van de vernieuwing trekken en zich veel gemakkelijker afzetten tegen de andere twee', zegt een professor.

Dat gebeurde ook tijdens de rectorverkiezingen van 2013. Toen kwamen zowel kandidaten Bart De Moor, Karen Maex en opnieuw Tine Baelmans uit de rectorale ploeg van Mark Waer. *Outsider* Rik Torfs won uit-

eindelijk het pleit in een erg nipte tweestrijd met Karen Maex. 'Je zag dat de vicerelectoren elkaar toen wat in de weg stonden', weet de professor.

Pauli vraagt zich af wat de waarde is van de bestuurservaring van Baelmans en Lievens in een wereld die razendsnel verandert: 'Dat argument gebruiken is een zwaktebod: 'Heb vertrouwen in ons, want wij weten het.' Er zitten zulke omwentelingen aan te komen dat de ervaring van vroeger niet langer van tel is. Dat is als Honecker (voormalig staats-hoofd van Oost-Duitsland, red.) die net voor

Strijd tussen exacte wetenschappen

Dat Lievens en Baelmans bovendien allebei uit dezelfde groep – Wetenschap & Technologie (W&T) – komen maakt het extra lastig. 'Ik denk dat ze elkaar voor de voeten zullen lopen', zegt professor Geologie Manuel Sintubin. 'Dat verdeelt de stemmen binnen W&T.' Om hen van elkaar te onderscheiden wordt dan ook meteen gekeken naar hun verwezenlijkingen uit de voorbije beleidsperiode.

'De werkdruk is een probleem, maar studenten mogen niet de dupe zijn van professoren die een lange zomervakantie willen'

— Walter Pauli, *Knack*-redacteur

de val van de Berlijnse Muur predikte dat ze nog decennia overeind zou blijven staan.'

Een decaan wijst wel op het belang van een politiek netwerk. Zo was Tine Baelmans in haar functie als vicerector achter de schermen betrokken bij het lobbyen namens de KU Leuven. 'Het hoger onderwijs ligt niet in de bovenste lade bij de Vlaamse regering, dus heb je iemand nodig die in dat kluwen meteen de weg vindt', klinkt het. 'Maar Baelmans was in 2013 ook al eens kandidaat', zegt Pauli. 'Nu, twaalf jaar later, komt ze opnieuw op in een totaal veranderde universiteit. Welk authentiek verhaal heb je dan nog te vertellen? Het lijkt alsof ze de ambities van het verleden blijft najagen.'

Met internationaal beleid had Lievens een erg zichtbaar domein. Toen hij pas aantrad, zat het internationale beleid van de KU Leuven bovendien wat in het slop. Acht jaar later zijn er vele stappen vooruit gezet, met een quasi verdubbeling van het aantal internationale diplomastudenten, joint-bachelor programma's in het kader van UNA Europa en een versteviging van de positie van KU Leuven op de internationale rankings.

Toch klinkt het bij een decaan dat er misschien wat te snel voortgang gemaakt werd: 'Op het vlak van studentenbegeleiding, de administratieve rompslomp van enkele programma's en bijvoorbeeld het HR-beleid naar internationals toe zijn er nog wel nog wat problemen. Die moeten nu

gecorrigeerd worden en daar is best wat ontevredenheid over.'

Baelmans kan terugkijken op een vrij geslaagde beleidsperiode als vicerector, zij het minder in de schijnwerpers. Ze leidde de universiteit mee door de covidpandemie met in het zog daarvan een forse digitaliseringsinspanning, zette stappen vooruit op vlak van onderwijsinnovatie door expertise te bundelen in het KU Leuven Learning Lab en implementeerde de mijlpaal. 'De ontwikkelingen daar zijn van essentieel belang, maar misschien minder zichtbaar', zegt een andere decaan. 'Dat kan in haar nadeel spelen.'

Toponderzoekster

Vermeire, die voor het brede publiek als de minst bekende kandidaat in de race stapt, zal vooral naamsbekendheid moeten verwerven in de campagne. Daarnaast moet ze opboksen tegen de perceptie dat ze te weinig ervaren is. 'Maar ze was in het verleden al departementsvoorzitter en nu onderzoekscoördinator. Die ervaring maakt dat ze toch niet uit het niets komt',

zegt departementsvoorzitter Farmaceutische en Farmacologische Wetenschappen Pieter Annaert.

Binnen de groep Biomedische Wetenschappen wordt ze op handen gedragen en geniet ze erg brede steun voor haar kandidatuur. 'We

Hoe werkt dat, rectorverkiezingen?

Tot 2 april kunnen geïnteresseerde kandidaten zich melden. Tussen 24 april en 9 mei volgt dan de campagne en kunnen kandidaten inhoudelijk naar buiten treden over hun plannen. Tot dan geldt een sperperiode waarin kandidaten geacht worden zich een beetje meer op de achtergrond te houden.

Op **12 en 13 mei** vindt de eerste stemronde plaats. Haalt geen van de kandidaten daarin een absolute meerderheid, dan volgt op 19 en 20 mei een tweede stemronde waarin enkel de twee hoogst geplaatste kandidaten doorgaan. Daarna kan eventueel ook nog een derde stemronde plaatsvinden.

Ook de **studenten kunnen stemmen**. Zij hebben **tien procent** van het totale stemmenaantal in handen en stemmen via kiespersonen. Die worden aangeduid per faculteit en stemmen in naam van de studenten. Kan een kandidaat binnen één faculteit voldoende stemmen achter zich krijgen (60 procent of meer) dan wordt een **facultair** blok gevormd en gaan alle kiespersonen van die faculteit naar één kandidaat.

De **professoren** hebben verreweg het meest te zeggen in de verkiezing. Zij maken 70 procent van het totale stemmenaantal uit. Daarnaast hebben ook het ATP, of administratief en technisch personeel, tien procent van de stemmen in handen en het ABAP, het assiterend academisch personeel en het bijzonder academische personeel, eveneens tien procent.

hoopten dat ze het ging doen', zegt professor geneeskunde Inge Zink. 'Het is iemand met uitstraling die er absoluut voor zal gaan. Ze zal zich op sommige dossiers nog moeten inwerken, maar kan toch meer voor vernieuwing zorgen dan de andere kandidaten.'

Bij de andere groepen geldt ze dan weer als 'nobeles onbekende'. 'Ze is een toponderzoekster die ook erg geliefd schijnt te zijn als docent bij haar studenten', zegt een professor. 'Maar ze zal nu duidelijk moeten maken waar ze voor staat. We weten nog erg weinig van haar behalve dat ze voor minder controle en meer inspraak is. De vraag zal zijn hoe ze dat in de praktijk wil omzetten.'

Dat bevestigt ook een decaan van een andere groep: 'Behalve "luisteren naar iedereen" weten we nog niet echt wat Severine Vermeire de universiteit te bieden heeft. Ze heeft weliswaar een indrukwekkend onderzoeks-cv, maar het is niet duidelijk hoezeer ze zicht heeft op andere beleidsdomeinen.'

Gekeken naar Conner

Waar de andere kandidaten een eerder klassieke, academische aankondiging deden via traditionele media, was de campagne van Vermeire grondig voorbereid. 'Er zijn mensen die dat verfrissend vinden, bij anderen doet het eerder de wenkbrauwen fronsen', zegt een decaan. 'Een te gepolitiseerde campagne hoeft niet voor mij', zegt Sintubin. 'Ik ben meer fan van de klassieke *universitas*-gedachte met een *primus inter pares* aan het hoofd die het haalt met inhoudelijke argumenten.'

Pauli trekt de parallel met Luc Sels, die toen hij het opnam tegen Torfs, met een erg goed voorbereide kandidatuur voor de dag kwam en kon bogen op mediasteun. 'Ook uit het kamp van Vermeire zijn er al vroeg contacten gelegd met verschillende media', zegt Pauli. 'Dat is ook nodig nu de universiteit de mate waarin er debat kan plaatsvinden zo probeert te beknotten.'

'Ze maakt gebruik van een erg moderne campagne om haar boodschap over te brengen', zegt Baldwin Van Gorp. 'Via een campagnewebsite met daarop enkele frisse foto's en een interview afgenomen door iemand met een *Veto*-verleden kan ze de communicatie en het narratief zelf sturen. De brede deelbaarheid van zo'n website is bovendien noodzakelijk om snel bekendheid te verwerven, iets wat de andere kandidaten veel minder nodig hebben.'

Vermeire presenteert zich in haar aankondiging als kandidaat 'van de basis'. 'Dat is meteen al de framing die gezet wordt', zegt Manuel Sintubin. 'Want wie is dat, de basis? Op dit moment kent niemand haar buiten de groep Biomedische Wetenschappen.'

Door in haar aankondigingsinterview de link te leggen met haar verleden als kappersdochter blijft ze bovendien ver weg

van associaties met een 'ivoren toren' of een 'wereldvreemde elite', zegt Van Gorp. 'Ze heeft goed gekeken naar politieke campagnes zoals die van Conner Rousseau. Ook hij benadrukt zijn bescheiden komaf en komt heel benaderbaar over, als de *boy next door*. Wanneer ik naar Severine Vermeire kijk, zou dat mijn buurvrouw nog kunnen zijn.'

Na zeshonderd jaar een vrouw?

Wat thema's betreft lijken alle kandidaten het erover eens dat de werkdruk aan de universiteit moet aangepakt worden. 'Maar voor Baelmans en Lievens is dat een thema waar ze moeilijker op zullen kunnen scoren', zegt een professor. 'Als je al acht jaar de kans had om er iets aan te doen, waarom is dat dan niet gebeurd? Het is niet dat die signalen van gisteren zijn.'

Ook de discussie over een herindeling van het academiejaar komt daardoor weer cen-

traal in de debatten te staan. Zo gaf Peter Lievens aan een onderwijsvrije zomer te willen voor iedereen. Mogelijk zal hij daarbij op tegenkanting van de studenten botsen. Die waren geen fan van gelijkaardige plannen die in 2017 door Sels op tafel werden gelegd, vanwege bezorgdheden over de werkdruk.

'Ik vind het een schoftig voorstel naar studenten met tweede zit toe', zegt Pauli. 'De werkdruk is inderdaad een probleem, maar studenten mogen niet de dupe zijn van professoren die een lange zomervakantie willen.' Afgelopen vrijdag beraadde de algemene vergadering van de Studentenraad zich al over het thema in een vergadering achter gesloten deuren.

Daarnaast steken discussies over de verdeling van interne middelen al de kop op. Ook de vraag hoe de universiteit zich in de samenleving moet positioneren dient zich aan. 'Luc Sels had de zaken altijd wel goed op orde, maar als het ging over grote ethische kwesties gaf hij niet altijd thuis. Welk kompas zullen deze kandidaten in die dossiers hanteren?', vraagt een professor zich af.

Misschien nog het meest in de schijnwerpers is de mogelijkheid van een eerste vrouwelijke rector in zeshonderdjaar Leuvense universitaire geschiedenis. 'Peter Lievens zit daar met een handicap opgepadeld', zegt Walter Pauli. 'Maar het is te prijzen dat hij toch opkomt. Hij moet niet bij voorbaat uitgesloten worden omdat hij een man is.' De verwachting is bij velen dat het element gender misschien minder aan de oppervlakte zal spelen, maar wel doorslaggevend kan zijn wanneer het nipt wordt tussen twee kandidaten. ☺

Zin om dieper in de rectorverkiezingen te duiken? De eerste aflevering van *Veto's* podcast biedt je extra duiding!

Kort
Samengevat ☺

INTERVIEW ANDREAS DE BLOCK & EVE SEUNTJENS

'Onze universiteit roept op tot evidence-based beleid, maar zelf volgt de rector zijn buikgevoel'

Professor wetenschapsfilosofie Andreas De Block zat acht jaar lang de rectorale denktank rond basisfinanciering voor. Hij blikt teleurgesteld terug op het afgelegde traject: 'De uitkomst moest altijd zijn dat basisfinanciering aan de KU Leuven niet wenselijk was.'

tekst
beeld

Simon Tibo
Kevin Fall

Wat Sels gerealiseerd heeft rond basisfinanciering is niet meer dan *window dressing*, gerommel in de marge.' Professor wetenschapsfilosofie Andreas De Block (KU Leuven) is merkkelijk boos wanneer we hem en professor biologie Eve Seuntjens (KU Leuven) spreken aan de vooravond van de nieuwe rectorverkiezingen. Acht jaar lang zetelden zij in de rectorale Denktank Optimale verdeling van Onderzoeksmiddelen (DOOM). Die kwam er bij het aantreden van huidig rector Luc Sels nadat die in zijn verkiezingsprogramma beloofde om te onderzoeken of en hoe basisfinanciering aan de KU Leuven geïmplementeerd kon worden.

Vlaamse onderzoekers beschikken ruwweg over twee kanalen waarlangs ze financiering voor hun onderzoek kunnen krijgen. Er is externe financiering uit Vlaanderen, België of Europa, en een interne pot met onderzoeksmiddelen aan elke universiteit: de Bijzondere Onderzoeksfinitieringsmiddelen (BOF). Om te bepalen welke voorstellen gefinancierd worden en welke niet, wordt op dit moment gebruikgemaakt van een systeem van *peer review*, waarbij voorstellen worden beoordeeld op hun kwaliteit. De Block en Seuntjens ijveren al lang voor een vorm van basisfinanciering, waarbij iedere onderzoeker die aan de minimale voorwaarden voldoet bij voorbaat (een deel van die) financiering krijgt, of een loterij.

Recent werd het huidige onderzoeksfinitieringssysteem aan de KU Leuven door een externe reviewcommissie tegen het licht gehouden. 'Wij hebben acht jaar lang gratis onderzoek gedaan naar dat thema. Ondanks eerdere beloftes is er vanuit het centrale niveau nauwelijks ondersteuning gekomen voor DOOM. Onze secretaris heb ik met eigen fondsen moeten betalen', gaat De Block verder. 'Maar voor die externe review werden mensen ingevlogen die *gewined en gedined* worden om uiteindelijk te zeggen dat de universiteit goed bezig was. Maar zij waren nauwelijks op de hoogte van het eindrapport van DOOM.'

Voelt u zich gepasseerd omdat u niet betrokken werd bij die review?

Andreas De Block: 'Ik vind het bijzonder vreemd dat ik niet ben uitgenodigd voor die *review board*. Zes jaar lang zat ik de werkgroep rond de verdeling van de onderzoeksmiddelen voor. We hebben alles rond basisfinanciering en andere voorstellen behoorlijk grondig doorgerekend en ik ken de literatuur rond de allocatie van onderzoeksfinanciering in ieder geval veel beter dan de leden van de expertencommissie.'

'Dan is het toch absurd dat je niet eens wordt uitgenodigd, hetzij als DOOM, hetzij als voorzitter van de werkgroep, om eens met de commissie samen te zitten. Ik heb het rapport dat uit die review kwam gelezen; die mensen hadden overduidelijk onvoldoende kennis over dit thema.'

'Er wordt nauwelijks een woord gerept over basisfinanciering. Alleen "dat het geen goed idee zou zijn om het aan de KU Leuven in te voeren", zoals in Gent het geval is. Ook ideeën rond loterijen worden weggewimpeld zonder deugdelijke argumentatie. Het is niet omdat je expertise hebt rond universiteitsrankings of impactfactoren, dat je ook iets zou weten over het systeem van projectfinanciering.'

In tegenstelling tot professor De Block was u, professor Seuntjens, wel aanwezig bij die doorlichting. Hoe werd die commissie dan samengesteld?

Eve Seuntjens: 'Dat waren allemaal personen met een groot palmares, maar die hebben daarom nog geen expertise over dit thema. Er heerste vooral een hoerastemming, toen ik daar enkele kritische bemerkingen bij formuleerde of cijfers aanhaalde viel iedereen uit de lucht. Dat was een akelige vaststelling.'

De Block: 'Die review kwam er op voorstel van de rector, om eens kri-

tisch in de spiegel te kijken, maar het is duidelijk dat de opzet erg gestuurd was. Naar mijn aanvoelen moest er geconcludeerd worden dat basisfinanciering geen goed plan was. De mensen die daar zetelden moesten erg afgaan op wat hen werd aangeleverd. Als ze dan nauwelijks of niet op de hoogte zijn van ons eindrapport...'

Seuntjens: 'Waarom richt je dan een werkgroep op om te onderzoeken hoe je onderzoeksfinanciering optimaliseert in je instelling? Als je toch op voorhand weet dat je niets wezenlijks wil veranderen, wat is het nut dan nog? Ik kan dat niet vatten. Er moeten redenen zijn waarom dit geen goed idee is, maar daar wordt niet transparant over gecommuniceerd.'

Hoe werd er vanuit het rectoraat gereageerd op jullie rapport?

De Block: 'We hebben echt geprobeerd samen te werken met de dienst onderzoekscoördinatie, maar de feedback die we op ons rapport kregen was bepaald defensief. Nog voor het gepubliceerd werd, heeft men geprobeerd om het rapport bij te kleuren. Zo kwamen er voorstellen om passages te verwijderen die mogelijk tot een negatieve evaluatie van de procedures konden leiden.'

Censuur?

De Block: 'Dat oordeel laat ik aan u over. Maar de initiatieven die de rector hierrond genomen heeft zijn grotendeels *window dressing*. Het uiteindelijke resultaat moest altijd zijn dat we verder zouden moeten doen zoals we bezig zijn. Het was nooit de bedoeling basisfinanciering echt te onderzoeken, hoewel dat wel in zijn verkiezingsprogramma stond.'

Waarom is dat?

Seuntjens: 'Er wordt dan gezegd dat het thema niet meer leeft, dat de nood aan basisfinanciering er niet meer is. Dat blijft vaag en ondertussen is het onderliggende probleem nog steeds aan de orde. Er zijn te veel academici werkzaam aan de universiteit die op dit moment geen onderzoeksfinanciering krijgen.'

'Dat betekent dat zij ook geen doctoraatsstudent kunnen aanwerven, terwijl die nochtans belangrijk zijn om ons onderwijs goed in te richten. Zij helpen namelijk tijdens practica of bij het verbeteren van taken. Waarom werf je die professoren aan als ze hun werk toch niet kunnen doen?'

De Block: 'Onze universitaire beleids mensen roepen vaak op tot *evidence-based* beleid, maar als het gaat om het eigen beleid dan gaan ze af op intuïtie en wat nietszeggende correlaties. "Dat de KU Leuven het goed doet en bijgevolg basisfinanciering niet nodig zou zijn" bijvoorbeeld, maar goed op welk vlak? Het gaat dan niet om waarheidsvinding of vooruitgang van de wetenschap, maar om metrieken.'

'Dan kijken ze naar het aantal doctoraten dat afgeleverd wordt, hoeveel geld er binnengehaald wordt... Dat is een 'algemeen beheer'-benadering die wil dat de KU Leuven zo groot mogelijk is, maar dat staat haaks op waar wetenschap om draait.'

Is er wel voldoende geld om iedereen dat minimum aan onderzoeksfondsen te geven?

De Block: 'Als je naar het hele systeem kijkt, is dat er zeker. Dat betekent ook dat er op dit moment overgefinancierd wordt. Grote namen maken bijvoorbeeld meer kans om ook voor een volgend project financiering te krijgen, maar zo maak je het heel moeilijk om in dat circuit binnen te geraken. Als je een tijdje geen financiering krijgt, maak je minder kans om een volgend project wel goedgekeurd te krijgen. Dat is een spiraal waar je niet uitgeraakt.'

Seuntjens: 'Er wordt bij de evaluatie van onderzoeksoutput bovendien enkel gekeken naar de absolute output: hoeveel doctoraten, hoeveel papers... Maar dat wordt amper afgewogen tegenover de input. Er zijn onderzoeksgroepen die op dit moment zoveel onderzoekers tellen dat ze niet langer efficiënt werken.'

'Er is ergens een optimum wat grootte van de onderzoeksfinanciering betreft, een *finding sweet spot* waar output maximaal is. Die is ook onderzocht per discipline en we nemen dat mee in onze berekening van hoeveel die basisfinanciering moet bedragen. We moeten meer groepen op dat optimum krijgen, in plaats van steeds meer financiering toe te kennen aan onderzoeksgroepen die nu al te log zijn.'

Een ander argument voor competitieve onderzoeksfinanciering is de incentives die het zou geven om enkel de beste projecten te financieren.

De Block: 'Bij bijna alle fundamentele onderzoeksprojecten weet je op voorhand nog niet wat die zullen opleveren. Dat zijn allemaal beloftes die grotendeels leeg zijn. Mensen bluffen over de verwachte output. Wat beoordeeld wordt, lijkt in de eerste plaats toch vooral hoe goed je bent in het schrijven van onderzoeksvoorstellen.'

'Nu heeft de universiteit geïnvesteerd in medewerkers die je helpen bij het schrijven van onderzoeksvoorstellen voor externe financiers zoals ERC of MSCA, maar dat zorgt alleen maar voor ruis in de beoordeling. Het gaat daarbij niet om of je een beter project hebt of niet, maar om hoeveel *buzzwords* je gebruikt, of je een titel hebt die een grappige woordspeling is. Dat soort *bullshit*.'

Seuntjens: 'Op voorhand stilstaan bij je onderzoek is goed tot op zekere hoogte. De slinger is nu volledig doorgeslagen. Je bent heel de tijd aan het schrijven en meestal moet je hetzelfde idee een aantal keer indienen eer het gefinancierd geraakt. Dat die prikkels wegvallen is niet heel goed. Als de stress om telkens weer financiering te moeten aanvragen deels wegvalt, kan je je meer bezighouden met datgene waarvoor je bent aangewomen: onderzoek.'

De Block: 'Onder een bepaald slaagpercentage kruipt er gemiddeld meer tijd in het schrijven van onderzoeksvoorstellen dan in effectief onderzoek. We zijn daar gevaarlijk dichtbij aan het komen, als we er niet al onder zitten. Daarom probeert het universiteitsbestuur de slaagpercentages artificieel op te drijven.'

Hoe doen ze dat dan?

Seuntjens: 'Daarvoor worden allerlei trucs bovengedaald. Zo kan je niet langer een aanvraag indienen als je nog financiering hebt van een vorig project, wordt er zoveel mogelijk gestimuleerd om aanvragen samen met collega's in te dienen en mag je in het laatste jaar van een project ook geen nieuwe aanvraag indienen. Vroeger mocht dat wel, zodat je continuïteit in je financiering had, maar ze doen er alles aan om de aanvragen te verlagen zodat het slaagpercentage hoog blijft. En dan nog daalt het.'

Binnenkort komt er een nieuwe rector. Verwachten jullie een nieuwe opening naar basisfinanciering?

De Block: 'Ik neem aan dat je niet verkoznen raakt als je niet over basisfinanciering spreekt.'

Seuntjens: 'Ik hoop dat er geen cynisme ontstaat, dat mensen zich er niet bij neerleggen "dat dit nu eenmaal het systeem is en we ermee moeten leven". We hebben aangevoeld dat er manieren zijn om het systeem te hervormen. Ik hoop op een rector die kritisch nadenkt en de politieke moed durft te tonen om de dingen te veranderen.' ☹

Geopolitieke inflatie

Het is beter om je frustraties te uiten dan ze op te kroppen, wordt me vaak toevertrouwd. Welnu: ik irriteer me lichtjes aan het overmatig gebruik van het woord 'geopolitiek', en bovendien vaak op de foute manier.

tekst **Elias Fret**

Woorden doen ertoe, zei Angela Merkel ooit. En historicus Timothy Snyder schreef het na de verkiezing van Donald Trump nog in zijn essay in *The New Yorker*: 'Een fascist geeft niet om de relatie tussen woorden en betekenissen.' Je zou dus — lichtjes provocerend — kunnen zeggen dat woorden op een betekenisvolle manier gebruiken wel een beetje uitmaakt.

Maar wie al eens een krant vastpakt, merkt dat er een inflatie is aan het gebruik van 'geopolitiek'. Afgelopen week alleen al werd het woord in 49 artikels in de Vlaamse media gebruikt, zo weet Belga me te zeggen.

Daarbij lijkt 'geopolitiek' plots synoniem te staan voor internationale politiek, of internationale relaties. Maar er is wel degelijk een verschil. De studie van de internationale relaties bestudeert de internationale politiek en het internationale systeem. Dat vind ik niet uit, maar is een beperkte, en ongetwijfeld ongenueanceerde samenvatting van wat ik in mijn opleiding Politieke Wetenschappen leerde.

Je kan door verschillende brillen kijken om diezelfde discipline te bestuderen. Zie je de wereld liefst 'zoals hij écht is'? Neem dan de realistische bril even vast, en je ziet alleen maar relaties tussen machtswellustige staten. Of ben je fan van een liberale, roze bril, dan zie je een complex spinnenweb van relaties tussen internationale organisaties, staten en NGO's.

Evengoed pak je per ongeluk een andere stoffige bril vast, en zie je plots uitsluitend staten die strijden om grondstoffen, en hun lap grond waarop ze zitten willen uitbreiden. Dan heb je de geopolitieke bril op: het snijpunt van internationale relaties en geografie, en de discipline van David Crikemans — die er in Vlaanderen zomaar de enige vertegenwoordiger van lijkt te zijn — maar ook die van klassieke denkers zoals Alfred Mahan en Karl Haushofer.

Geopolitiek is dus niet zomaar een woord, het is één perspectief op een geweldig ingewikkelde wereld. Het is roekeloos om een bril zomaar te vereenzelvigen met een discipline, want zo loop je het risico een heel studiegebied door één perspectief te analyseren. Dat zou een enorme verarming zijn voor onze maatschappij, zeker nu die in een hachelijke geopolitieke — oh, wacht — situatie zit.

Wanneer je slechts door een bepaalde bril kijkt, zie je bovendien ook minder oorzaken, gevolgen en potentiële oplossingen. En zo een eenzijdigere analyse van de wereldpolitiek. Dat zou toch jammer zijn? ☹

Elias Fret is redacteur Sociaal en student Politieke Wetenschappen.

KU Leuven ontving op vier jaar tijd 277 miljoen euro van Europa: 'Horizon Europe is enorm belangrijk voor ons'

In 2017 startte Luc Sels aan zijn eerste beleidsperiode. Vier jaar later werd hij beloond met een herverkiezing, en met hernieuwde moed werd er ingezet op een continuering van het beleid, steeds met de blik op de rest van de wereld gericht. Een analyse van vier jaar allianties en onderzoekssamenwerkingen.

tekst **Pieter-Jan Bossuyt**
Jesse Bruggemans
beeld **Sousanna Zacharian**

En van dé paradepaardjes van de KU Leuven en haar onderzoeks- en internationaliseringsbeleid is de rol in Horizon Europe. Het zevenjarige programma werd afgetrapt in 2021 door de Europese Unie om onderzoek en innovatie te stimuleren en financieren.

De man die dit alles in goede banen moet leiden is Jan D'hooge, vicerector Onderzoeksbeleid: 'Omwille van ons succes krijgen we constant vragen van Europese universiteiten of ze eens op bezoek mogen komen om te kijken waar ons geheim ligt.'

De KU Leuven kon reeds aanspraak maken op meer beurzen dan eender welke andere universiteit. 'Horizon Europe is enorm belangrijk voor ons', vertelt D'hooge. 'Het is goed voor ongeveer negen procent van de totale onderzoeksfinanciering.' Intussen liep dit bedrag op tot een exuberante 277 miljoen euro. De universiteit participeerde sinds de start van het programma in 465 projecten, waarvan het er 191 coördineert of coördineerde.

De Vlaamse regering zet hoog in op onderzoeks- en innovatiebeleid (O&I). 'Een aanzienlijk deel van ons BBP wordt hiervoor ingezet', aldus D'hooge. 'De regering heeft nu de ambitie om dat nog verder op te trekken.' Hij ziet investeringen in O&I als de motor van onze samenleving en economie: 'Idealiter haal je er binnen een paar jaar een veelvoud uit van wat je er vandaag in stopt.'

Geheim recept

Volgens D'hooge is het succes van de KU Leuven niet te danken aan een geheim recept, maar aan de combinatie van verschillende initiatieven en een constante inspanning om beleid te perfectioneren: 'Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de Global PhD Partnerships, waarbij er met een aantal instellingen over de wereld partnerschappen zijn opgezet om *joint PhD's* te financieren.'

'Ook hebben we de Global Seed Fund hervormd', gaat D'hooge verder. 'Via de financiering van kleine pilootprojecten wordt het gemakkelijker om grotere, door Horizon Europe gefinancierde projecten, te verwerven.'

D'hooge haalt nog een belangrijke vernieuwing aan: 'Onderzoekers die Europese financiering willen voor hun projecten moeten een onderzoeksvoorstel uitschrijven, wat enorm energievretend en arbeidsintensief is. Daarom hebben we nu enkele *grant facilitators*, die onderzoekers kunnen helpen met het niet-wetenschappelijke deel van hun onderzoeksvoorstel uit te schrijven en er een EU-sausje over gieten, waardoor de kans groter wordt dat het voorstel wordt weerhouden voor financiering.'

Deelnemen is belangrijker dan winnen

Dat de KU Leuven op de eerste plaats staat binnen Horizon Europe heeft het niet alleen te danken aan haar eigen beleid of uitmuntend onderzoek. Bij de voorganger van Ho-

rizon Europe — Horizon 2020 — stonden de Britse universiteiten van Oxford en Cambridge consequent op de eerste en tweede plaats. Na de Brexit konden Britse universiteiten konden echter niet meer deelnemen.

De keerzijde van de medaille was echter dat er een heleboel onderzoekspartners van de KU Leuven wegvielen. 'Die ranking is niet zo belangrijk. In twee derde van onze projecten binnen Horizon 2020 werkten we samen met Britse partners', weet Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid en kandidaat bij de aanstaande rectorverkiezingen, te vertellen.

'Starten in het eerste jaar van de Bachelor of European Studies was een sprong in het ongewisse'

— *Christiana Galani, ex-mandataris Internationaal bij Stura*

Maar daar komt nu verandering in; vanaf de oproepen van 2024 konden Britse onderzoeksinstituten weer Horizon Europe-beurzen aanvragen, de Leuvense eerste plaats staat dus opnieuw op losse schroeven. 'Al is het nog te vroeg om conclusies te formuleren', zegt D'hooge. 'Vanwege het gebrek aan een formeel engagement voor een eventuele opvolger van Horizon Europe bij de Britse regering, zit de onzekerheid er bij veel Britse onderzoekers nog diep in.'

D'hooge ziet net als Lievens enkel voordelen in de hernieuwde Britse participatie, liet

hij in december 2023 weten aan *Science & Business*: 'De KU Leuven heeft een lange traditie van intense samenwerking met Britse partners, dus we kunnen alleen maar voordeel halen uit hun toekomstige projecten. We zijn deze sterke banden ook altijd blijven aanhalen.' Ondanks de positieve boodschap geeft ook D'hooge blijk van strijdvaardigheid: 'Het blijft natuurlijk wel leuk om eerste te zijn, en we zullen die positie niet zomaar opgeven.'

Una Europa

Naast haar Europese onderzoeksparticipatie zet de KU Leuven ook sterk in op enkele internationale allianties. Waar het volgens het Beleidsplan 2021-2025 niet de bedoeling was om het aantal internationale allianties uit te breiden, moesten de bestaande netwerken te evalueren.

'Het blijft natuurlijk wel leuk om eerste te zijn, en we zullen die positie niet zomaar opgeven'

— *Jan D'hooge, vicerector Onderzoeksbeleid*

Terwijl de universiteit uit een aantal andere partnerschappen is gestapt, zet ze zich wel voluit in voor Una Europa, een netwerk van elf Europese universiteiten. 'Daar hebben we ons meer in geëngageerd en zijn we ook een hele mooie rol gaan spelen', aldus Lievens.

Het beleid op vlak van interregionale samenwerkingen zette de afgelopen jaren vooral in op het versterken van bestaande initiatieven. Zo groeien de KU Leuven en de UCLouvain verder naar elkaar toe. De zusteruniversiteiten presenteren zich geregeld samen op het internationale toneel en bouwen ook gemeenschappelijke studierichtingen uit (denk aan de drietalige bachelor rechten in Brussel). In 2024 reikten ze gezamenlijk eredoctoraten uit, en dit academiejaar vierden ze samen hun zeshonderdjarig bestaan.

Ook met onze noorderburen worden de banden verder aangehaald: gezamenlijke investeringen met de Universiteit van Eindhoven op het gebied van halfgeleider technologie moeten de leidende positie van IMEC in Europa versterken.

'Het was de moeite waard'

Studenten kennen Una Europa vooral van de enige twee internationale bachelors aan de KU Leuven: de Bachelor of European Studies, die in 2022 voor het eerst werd ingericht, en de Bachelor of Sustainability, die sinds kort officieel groen licht kreeg om vanaf volgend academiejaar aangeboden te worden.

'De Bachelor of European Studies kwam er na heel wat zuchten en blazen', aldus Lievens. Naast administratieve en juridische rompslomp, doken er problemen op bij de uitrol. Zo was het lesmateriaal verspreid

over verschillende Toledopagina's en verliep de communicatie tussen universiteiten niet altijd soepel. Ook gingen de lessen tijdens het derde semester van de opleiding vooral online door, wat voor een vreemde dynamiek zorgde in de internationale opleiding.

'Starten in het eerste jaar was bovendien een sprong in het ongewisse', zegt Christiana Galani, ex-mandataris Internationaal bij Stura. 'Studenten weten pas sinds dit academiejaar welke vervolgmasters ze kunnen volgen, en aan welke universiteiten deze gegeven worden.'

De bachelor levert dit jaar haar eerste cohorte bachelorstudenten af. 'Ondanks de kinderziektes is het een succesvol programma', zegt Galani. Ook Lievens ziet het positief: 'Het was de moeite waard. Door inspan-

ningen van velen en vooral van de faculteit Sociale Wetenschappen is dit een groot succes geworden.'

Una Europa is een ambitieus project. Het profileert zich als dé 'Europese universiteit' en 'universiteit van de toekomst'. Binnen Una Europa wisselen de partnerinstellingen van gedachten in projecten rond groene Erasmusmobiliteit, diversiteit en inclusie.

Het project organiseert niet alleen programma's voor studenten, zoals zomerscholen en MOOC's (*online cursussen voor een wereldwijd studentenpubliek, red.*), maar ook uitwisselingen voor ondersteunend personeel. Verschillende projecten staan onder leiding van de KU Leuven, en alles gebeurt met de genereuze financiële steun van Europa.

Voer voor debat

KU Leuven scoort bovendien sterk in internationale rankings. De Times Higher Education Subject Rankings zet Leuven op de eerste plaats in België voor praktisch alle onderwerpen. Europees staat KU Leuven overal in de top 10. 'Hoewel de rankings geen doel op zich zijn, worden ze wel steeds belangrijker bij het sluiten van partnerschappen', zegt professor Philippe Muchez, decaan van de faculteit Wetenschappen.

Allianties waar rankings minder spelen zijn die met het Globale Zuiden. Die 'waardengedreven' samenwerkingen hebben namelijk de ambitie te werken aan ontwikkelingsdoelstellingen van de VN. 'Dat is gewoon inzetten op de toekomst van die landen', zegt professor Muchez.

'Internationalisering *as such* is iets wat vanuit de faculteiten en de departementen moet komen', zegt Muchez. 'Maar er moet een visie, een framework zijn, zodat niet iedereen begint te doen wat hij wenst'. Lievens, die als vicerector de grote lijnen van internationaliseringsbeleid uitzet, is het daarmee eens. 'Wat wij geprobeerd hebben is met een aantal beleidslijnen en actiepunten, die we met alle faculteiten besproken hebben, dat beleid wat te ondersteunen.' ☞

Veto zoekt (constant) medewerkers

Je zou het niet meteen zeggen aan de hoeveelheid artikelen die je weer leest in deze editie, maar *Veto* is steeds op zoek naar nieuwe krachten. Twijfel je of *Veto* wel iets voor jou is? Doe de test!

- Verslik jij je soms in je koffie door een spel- of taalfout in *Veto*? Versterk ons **eindredactieteam**.
- Wil je je **schrijfkunsten bijschaven**? *Veto* is daarvoor de ideale leerschool, terwijl je tegelijk een onfrisse praktijk aan de KU Leuven kan blootleggen, een interessante figuur mag interviewen of gratis naar een concert of film mag in ruil voor een recensie.

- Zou je graag **in de voetsporen van Grote Journalisten stappen**? *Veto* bewees al meerdere keren het unieke opstapje te zijn naar een journalistieke carrière. Bart Eeckhout bij *De Morgen*, Ivan De Vadder bij de VRT en Walter Pauli bij *Knack* deden het je al voor.

- Ben je de gesprekken met je vrienden over hun laatste **bibcrush** beu? Bij *Veto* krijgt iedereen de kans om intrigerende figuren en bekende koppen te **interviewen**.

- Heb jij een passie voor (bewegend) beeld? Vervoeg onze **beeldredactie**: zij illustreren, fotograferen en photoshopen aan de lopende band. Ook kan je je aansluiten bij onze uitgebreide videoredactie, die beelden schieten om hippe,

journalistieke content te voorzien voor ons Instagram-, TikTok- en YouTube-kanaal. Wij voorzien de nodige begeleiding en apparatuur. Wie weet ga je zelfs **viriaal**!

Vinke je minstens een reden aan? Kom dan gerust eens langs op een van onze open redactievergaderingen, elke donderdag om 20u op de eerste verdieping van 's Meiersstraat 5. Geen nood: je bent tot niets verplicht, elk engagement dat je aangaat is vrijwillig, en je kiest zelf hoeveel tijd je aan *Veto* besteed. Bovendien wordt je in het begin kundig begeleid. En blijf na de vergadering gerust hangen voor een drankje en een hapje.

Wanneer wordt je hobby te winstgevend voor de fiscus?

In 'Jouw recht uitgelegd' doorprikt Veto de bubbel van de juridische wereld. Deze keer: moet je het zakcentje dat je verdient met een *side hustle* aangeven bij de fiscus? En zo ja, hoe?

tekst **Amber De Gheselle**
Manon Capelle
beeld **Cleo Croonenberghs**
Sousanna Zacharian

Fietsen opknappen en met winst verkopen, af en toe eens babysitten of kleding aanbieden via platforms zoals Vinted en 2dehands ... Het zijn ideale manieren om als student wat extra centjes bij te verdienen. Doe je dit regelmatig, dan kan het bedrag op je rekening al snel oplopen. Maar moet je inkomsten van zo'n *side hustle* dan ook aangeven bij de fiscus?

Een moeilijke vraag, volgens Filip Debelva, professor fiscaal recht aan de KU Leuven. 'Het is een van de grijze zones in onze personenbelasting.' Er zijn verschillende regels die op jouw inkomsten van toepassing kunnen zijn, afhankelijk van hoe je *side hustle* eruit ziet.

1. Hoe kijkt de fiscus naar jouw extra inkomsten?

Doe je af en toe een transactie met beperkte winst, dan hoef je je geen zorgen maken. Het valt dan onder 'het normale beheer van je privévermogen' en dat hoef je niet aan te geven. En dus betaal je er geen belastingen op.

Wanneer het serieuzer wordt, is er sprake van 'diverse inkomsten'. In dat geval maak je een gewoonte van je activiteiten en verdien je er goed op. Je activiteiten zijn dan winstgevend en georganiseerder. De fiscus kan dit zien als diverse inkomsten, waar je vervolgens 33 procent belasting op moet betalen.

In het geval je *side hustle* uitdraait tot een mini-onderneming met tal van transacties, kan de fiscus dit zien als je (bij)beroep. Je betaalt dan op je aangegeven inkomsten progressieve tarieven, tot maximaal 50 procent.

'Het lastige is dat de wetgeving geen bepalen of een aantal transacties geeft om te bepalen wanneer je met een beroep bezig bent', zegt Debelva. Dat maakt het dus moeilijk om te bepalen in

welke categorie van inkomsten jij valt.

2. Hoe weet je dan onder welke categorie je valt?

Dat is een feitenkwestie, weet Adam Najam van Leuven Juris Club, een studentenvereniging die juridische bijstand biedt aan studenten. De fiscus zal verschillende factoren in rekening nemen om te bepalen of en hoeveel belastingen je verschuldigd bent. 'Zaken zoals de regelmatigheid van je activiteiten, de reclame die je ervoor maakt, en hoe georganiseerd je bent, kunnen daarbij een rol spelen', aldus Caroline Jacobs van Leuven Juris Club.

'Als je jouw gedragen kleren tweedehands verkoopt, ga je uiteraard niet belast worden op die paar euro's die je daarvoor zult krijgen', zegt Debelva. 'De zaken veranderen wanneer je zelf actief kleren aankoopt met de bedoeling om die door te verkopen met winst.' Najam vult aan: 'Het wordt dan nog moeilijk te argumenteren dat het gaat om het normaal beheer van privévermogen.'

Debelva waarschuwt dat onlineplatformen zoals Vinted en 2dehands sinds kort een rapporteringsverplichting hebben naar de fiscus toe. Zodra je op hun platform producten verkoopt voor meer dan tweeduizend euro per jaar, of je meer dan dertig transacties verricht, moeten zij dit doorgeven aan de fiscus.

'Op die manier komt de fiscus dat dus al sneller te weten, ook al gaf jij die transacties misschien niet aan', zegt Jacobs. Dat wil natuurlijk niet meteen zeggen dat je daarop sowieso belast zal worden, maar wel dat de fiscus die informatie gebruikt om te kijken of er sprake is van diverse of beroepsinkomsten.

3. Wat als je je inkomsten niet aangeeft?

'Je loopt het risico dat de fiscus jou een

boete oplegt vanaf tien procent op de belasting die je verschuldigd bent', zegt Debelva. 'Bovendien kan de fiscus ook drie jaar terugkijken vanaf het moment dat die merkt dat je aangifte verkeerd is. Als je in die voorgaande drie jaar dan ook inkomsten niet correct aangaf, kunnen ook daar nog belastingen op worden geheven', merkt Najam nog op. ☹

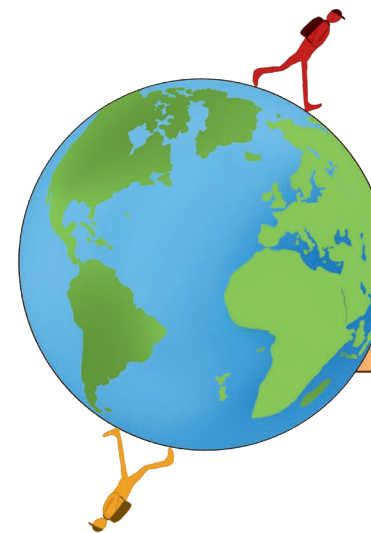
Let op!

- Dit alles is irrelevant zolang je inkomsten als student laag genoeg blijven. Als jouw totale inkomsten voor het jaar 2025 lager zijn dan 10.910 euro, dan blijven die onbelast, omdat ze dan onder de 'belastingvrije som' vallen.
- Verricht je met je *side hustle* een beroepsactiviteit, dan kan het zijn dat je naast het aangeven van je inkomsten ook andere verplichtingen moet voldoen, zoals bijvoorbeeld het aanvragen van een btw-nummer en het aansluiten bij een sociale zekerheidskas.
- Als je als student meer dan 4.100 euro netto-bestaansmiddelen verdient, kwalificeer je niet langer als 'kind ten laste' en kunnen je ouders dat negatief voelen in hun eigen belastingaangifte.

Vragen over het invullen van je belastingaangifte? Medewerkers van de FOD Financiën kunnen je helpen bij het invullen van je aangifte. Ook de vrijwillige adviesverleners van Leuven Juris Club staan paraat voor jouw vragen. Dit is geen juridisch advies. Mogelijke nuances en uitzonderingen werden achterwege gelaten.

'Je moet bereid zijn om wat uit je comfortzone te komen'

In 'Erasmuserlebnissen' worden de avonturen en tips van een Belgische student die een Erasmuservaring heeft in het buitenland naast die van een buitenlandse student die aan de KU Leuven studeert geplaatst. Deze editie: Spanje.

ERASMUSERLEBNISSEN

tekst
beeld

Manon Capelle
Sousanna Zacharian

Is dat heel verschillend van Leuven?

Marina Gutierrez Albala: 'Ik vind het vrij gelijkend aan Spanje. Ik studeer normaal gezien in Salamanca, dat ook een echte studentenstad zoals Leuven is. Wat voor mij het grootste verschil is, is de dagindeling. In Spanje eten we 's middags en 's avonds veel later dan hier. Ook het uitgaansleven is in Spanje vrij gelijkend. Je kan er zoals in Leuven elke dag van de week uitgaan, al zijn er wel geen fakbars in Salamanca.'

Is er iets dat je op je Erasmusbestemming hebt gedaan dat je niet zou doen in je thuisland?

Eleen: 'Ik ben bij zonsopgang gaan *suppen* (een watersport waarbij je staand op een surfplank peddelt, red.). In België moet je al twee uur rijden tegen dat je aan de zee bent. Ook een nieuwaarsduik heb ik daar gedaan, dat zou ik in België zeker niet doen: de temperaturen zijn gewoon heel verschillend. Barcelona was dus de perfecte plaats om dat te doen.'

Marina: 'Ik heb veel gereisd omdat alles zo dichtbij was. Ik heb meerdere citytrips gedaan zonder dat ik veel tijd verloor met de verplaatsing, wat niet zo is in Spanje. Hier in Leuven zijn neemt een beetje je luiheid weg, want je weet dat de periode hier beperkt is. Ik heb mijn *mindset* wat veranderd in Leuven, met de gedachte "als ik nu niet reis, dan zal ik het nooit doen, dit is het moment". Uiteindelijk zijn het ook die reizen die ik me nog het meest zal herinneren van mijn tijd in België.'

Als je terug zou keren op Erasmus, welke drie onmisbare dingen zou je zeker in je valies steken?

Eleen: 'Ik zou in de eerste plaats sowieso een zonnebril meenemen. Ik heb tijdens mijn Erasmus veel gevolleybald op het strand. Daar had ik absoluut mijn zonnebril nodig, en het weer in Barcelona is in het algemeen ook aangenamer dan in België. Ik

zou ook een leuke *party outfit* meenemen om een avondje uit te gaan. Als derde voorwerp zou ik een badpak meenemen, om af toe een plonsje te kunnen maken in de zee.'

Marina: 'Eerst en vooral een lange jas die je hele lichaam bedekt, want je voelt toch snel een verschil in temperatuur. Als tweede zou ik misschien specifiek Spaans voedsel meenemen, de jamon serrano is hier een pak duurder. Het derde voorwerp dat ik zou meenemen is mijn openheid - niet echt een voorwerp, maar toch. Je moet bereid zijn om nieuwe mensen van andere culturen te ontmoeten en om wat uit je comfortzone te komen.'

Welke Spaanse zin heb je geleerd die jou is bijgebleven?

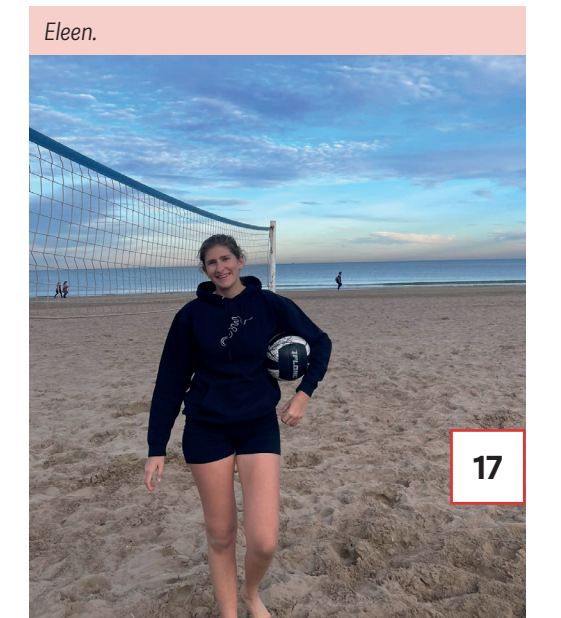
Eleen: 'Tu eres la lecce, wat letterlijk betekent "Jij bent de melk", maar als je het vrij zou vertalen betekent het: "Jij bent cool".'

En wat heb jij onthouden van de Nederlandse taal?

Marina: 'Het woord "smakelijk". Als ik in de keuken zit op mijn kot, hoor ik de Belgische studenten dat woord vaak gebruiken, daardoor is dat echt in mijn gedachten blijven hangen.' ☹

Marina.

Eleen.

Waarom het niet (meer) zo opvallend is dat KU Leuven een atheïst huldigt

Met een eredoctoraat zet de KU Leuven Stephen Fry in de bloemetjes. Naast begenadigd schrijver, acteur en comedian ook een van 's werelds bekendste atheïsten. 'De universiteit toont een bijzondere levensbeschouwelijke lenigheid.'

tekst **Elias Fret**

De faculteit Letteren van de KU Leuven huldigt de wereldberoemde schrijver, acteur en komiek Stephen Fry met een eredoctoraat. Tijdens een ceremonie op 28 maart zal Fry de erepenning van rector Luc Sels overhandigd krijgen, in het bijzijn van decaan Liesbet Heyvaert en copromotor Geert Brône en Geert Roskam.

De faculteit looft het uitgebreide en diverse oeuvre dat Stephen Fry bijeen heeft geschreven, geacteerd en gepresenteerd. Zo werd hij bekend als acteur voor zijn komische rollen in de BBC-serie *Blackadder*, maar speelde hij ook mee in films als *Chariots of Fire*, *Sherlock Holmes* en *The Hobbit*. Maar Fry is ook een gerenommeerd schrijver, getuige de bestsellers *Mythos* en *Troy*, waarin hij de Griekse mythen op een toegankelijke manier vertaalde naar een hedendaags publiek.

Dat Fry een eredoctoraat krijgt, is volgens copromotor Geert Brône dan ook toe te wijzen aan die veelzijdigheid: 'Dat is de essentie van het eredoctoraat. Hij heeft als auteur zijn enorme waarde bewezen omwille van zijn taalvirtuositeit, maar bijvoorbeeld ook door moeilijke thema's bespreekbaar te maken. Zo schrijft hij in zijn autobiografische boeken op een heel openhartige manier over zijn problematische jeugd, zijn homoseksualiteit en mentale problemen die hij ervaren heeft.'

Virulent atheïsme

Daarnaast prijst Brône ook zijn kwaliteit als wetenschapscommunicator. Zo was Fry meer dan tien jaar lang presentator van de luchtige wetenschapsquiz *QI*. 'Maar hij heeft ook bijgedragen tot discussies over de rol van technologie in de maatschappij, en tal van andere thema's.'

'In alles wat hij doet vertrekt hij vanuit een *evidence based*-houding. Hij staat voor een rationele en empirisch onderbouwde benadering.' Stephen Fry is dan ook — naast Richard Dawkins en Christopher Hitchens — een van de bekendste atheïsten, die zijn overtuiging trouwens steeds op een bijzonder charismatische en vindingrijke wijze weet uit te drukken.

Een bekend voorbeeld daarvan is het antwoord dat hij in een televisieinterview gaf op de vraag wat hij zou zeggen wanneer God toch blijkt te bestaan en hij aan de hemel verschijnt: 'I would say: "Bone cancer with children, really? What's that about? How dare you to create a world where there is such misery that it's not our fault? Why should I respect a capricious mean-minded stupid God who creates a world which is so full of injustice and pain?" Dat antwoord ging vervolgens viraal.

De KU Leuven nodigt op die manier iemand uit die naast een gelauwerd schrijver, acteur en comedian ook een bekende atheïst

is. 'Een opmerkelijke beslissing', zegt professor sociologie Dick Houtman (KU Leuven). 'Hoewel ze dat minder uitbundig en nadrukkelijk articuleert, is ze wel nog steeds een katholieke universiteit. Ik denk bijvoorbeeld niet dat er in Nederland of België andere universiteiten zijn waar studenten verplicht godsdienstles krijgen.'

Andersdenkenden

Toch ziet Houtman het niet per se negatief: 'Ik vind het best moedig: een katholieke universiteit die toont dat ze zich niet afsluit van de wereld, maar zich wil openstellen voor debat met andersdenkenden, zelfs met hen die vinden dat het katholicisme eigenlijk niet zou moeten bestaan. Universiteiten moeten inderdaad niet kinderachtig zijn als het om religieuze, culturele of politieke conflicten gaat.'

'Het is wel raar dat Fry dit eredoctoraat op prijs stelt', gaat Houtman verder. 'Als je dan toch zo tegen religie gekant bent, laat je dit toch eerder aan je voorbijgaan? Maar langs de andere kant is het van hem ook best stoer om op de uitnodiging in te gaan. Hij zegt een beetje: "Een eredoctoraat aan de Catholic University of Leuven, toe maar."'

Een professor, ook aan de KU Leuven, ziet het anders: 'De KU Leuven toont in haar feestjaar een bijzondere levensbeschouwelijke lenigheid. Enkele maanden geleden

opende ze nog de herdenking van haar zesde eeuwfeest met een bijeenkomst van een paus die er strikt religieus-conservatieve ideeën op bleek na te houden.'

Een symptoom van deze tijd en de maatschappelijke omgeving waarin de KU Leuven zich bevindt, zegt godsdienstwetenschapper Patrick Loobuyck (UAntwerpen). 'De universiteit heeft nog altijd een bijzondere band met de Kerk, maar aan de andere kant zet de secularisering zich door in de samenleving en die laat zich ook op de KU Leuven voelen.'

'Zoals vaak bij eredoctoraten, moet je dit eerder begrijpen als een publiciteitsstunt voor het brede publiek: men wil scoren en een visitekaartje afgeven. Maar zo krijg je de situatie waarin de universiteit op het ene moment haar katholieke kant benadrukt, maar even later haar hand er niet voor omdraait om iemand in de bloemetjes te zetten die virulent atheïstisch is', aldus Loobuyck.

Tweespalt

Toch lijkt die zichtbare tweespalt niet veel teweeg te brengen bij haar personeel en studenten. 'Af en toe uit er eens een student bezwaar tegen een vak als RZL (*het*

verplichte levensbeschouwelijke OPO Religie, zingeving en levensbeschouwing, red.), maar voor de rest heerst er een levensbeschouwelijke onverschilligheid bij de studenten', zegt Loobuyck. 'Mochten mensen aan de KU Leuven echt levensbeschouwelijk geëngageerd

zijn, zou je dat wel gemerkt hebben.'

Maar volgens Dick Houtman is het niet vreemd dat het eredoctoraat zo geruisloos passeert. 'Dat lijken me ook conflicten die je niet moet hebben aan een katholieke universiteit. Zoiets een beetje stilhouden, getuigt van bestuurlijke wijsheid: voor je het weet beginnen mensen de barricade te beklimmen voor én tegen atheïsme', lacht hij.

De universiteit plaatst haar katholieke identiteit dan ook steeds minder op de voorgrond, ziet Houtman. Doordat ze de grootste universiteit van Vlaanderen is, moet ze zich wel aanpassen, beargumenteert Loobuyck.

'Het verschil met andere universiteiten is niet meer zodanig groot. Op levensbeschouwelijk vlak wil men zich onderscheiden door heel erg in te spelen op het faciliteren van levensbeschouwelijke diversiteit. Maar dat doet de UGent eigenlijk ook. Hoe de KU Leuven omgaat met diversiteit ligt ook heel dicht bij het "actief pluralisme" dat we hier

aan de UAntwerpen vorm geven.'

Volgens Loobuyck zou de uitreiking van een eredoctoraat aan een vermaarde atheïst in een katholieker land als Italië minder snel passeren. 'Daar houden katholieke universiteiten bijvoorbeeld nog meer vast aan dat profiel, waardoor een gelijkaardige zet tot protest zou leiden.' Hoe religieuzer een land is, hoe groter de kans dat je conflicten krijgt tussen religie en anti-religie, legt Houtman uit.

'In Vlaanderen halen de meeste mensen hun schouders op over dit soort zaken', aldus Houtman. 'Maar in de jaren zestig zou er ook hier protest zijn ontstaan tegen een eredoctoraat voor een atheïst, hoor. Of die zou überhaupt niet uitgenodigd worden. De katholieke identiteit wordt zo minder op de voorgrond geplaatst dan vroeger.'

'Door de secularisering maakt religie echter steeds minder een verschil', zegt Houtman. 'Maar daardoor krijgt ook het atheïsme van Stephen Fry steeds minder betekenis. Religie wordt steeds minder iets om je actief tegen te keren.'

Hoe Fry zelf reageerde op het eredoctoraat? 'Stephen Fry heeft duidelijk aangegeven dat hij vereerd was', zegt co-promotor Brône. 'Het zou mij niet verbazen als Fry best wel weet door welke universiteit hij gehuldigd wordt', lacht Loobuyck. 'Ik ben benieuwd of hij er tijdens de ceremonie dan ook op zal alluderen.' ☞

Moedig jij de Falcons aan tijdens de Vlaamse Finales?

Fanatiek sportliefhebber én trots op de kleuren van KU Leuven? Kom dan mee supporteren voor onze universitaire sportploegen. De Falcons strijden om de kampioenstitel tegen teams van andere Vlaamse universiteiten en hogescholen. **Go Falcons, go!**

- **Programma?** Basketbal, futsal, hockey, padel, voetbal, volleybal, waterpolo en andere sporten.
- **Wanneer?** Woensdag 12 maart.
- **Waar?** Leuven, Sportcampus Arenberg.

straks lente

de dagen lengen aan
doen water bij wijn
de dagen warmen op

nu nog niet in het gras
nu nog niet van de bloesem
nu nog niet door mijn raam
zie ik alles dat al dan niet fluistert of fluit
hoor ik ruisende verhalen
die mij al dan niet aangaan of boeien

wat schoon is, smeekt niet.
de dagen vangen bot.
de dagen zijn alleen
een zuchtje tijd

wij delen kruimeltjes tijd
en bloeien.

'Ik koos ervoor om te laten amputeren. Liever levend met één hand dan dood met twee'

Elise werd vorige zomer gediagnosticeerd met kanker. Na lang twifelen liet ze haar hand amputeren. Ze spreekt openhartig over de impact die kanker op een jonge leeftijd heeft gehad op zichzelf, haar vrienden en familie en haar studies.

tekst **Kaat Vleugels**
 Isabela Rigolin Torres
 beeld **Kevin Fall**

Het leven van de 21-jarige rechtenstude-
 dente Elise Dekoninck veranderde
 drastisch toen ze vorige zomer werd
 gediagnosticeerd met kanker. 'Mijn hart
 klopte razendsnel, dat nieuws krijgen was
 surreëel. Ik was gezond en voelde me ge-
 zond, maar dat bleek in de realiteit niet zo te
 zijn', vertelt ze. Na een medische fout volg-
 de de moeilijke overweging om haar hand te
 laten amputeren. Nu combineert Elise een
 lang revalidatietraject met haar studies.

Elise schreef en sportte veel, dus het leek
 haar logisch dat overbelasting de pijn in
 haar pols veroorzaakte. Haar huisarts deel-
 de die mening, maar verwees haar door voor
 een echo en RX nadat de pijn aanhield. 'Na

Ik was gezond en voelde me zo, en opeens
 bleek dit niet zo te zijn.'

'Al wenend op de trap hield ik mijn hand
 vast met de tumor in. Ik was ontzettend
 bang om die kwijt te raken. Het was een van
 mijn eerste vragen aan de dokter. Het enige
 wat hij me kon zeggen was dat hij het niet
 wist. Ik vroeg ook of ik dood zou gaan. Maar
 dat kon hij me ook niet zeggen.'

Ook haar omgeving reageerde in shock.
 'Mijn beste vrienden belde ik al wenend,
 waarop zij ook begonnen te wenen. Naar an-
 deren stuurde ik gewoon een berichtje om-
 dat het me te zwaar viel om alles opnieuw
 uit te leggen. Ik merkte dat het nieuws bij
 veel mensen niet echt binnenkwam. Ze ver-
 schoten er zelf van en wisten vaak niet
 goed wat te zeggen.'

'Ik heb daarna
 het Instagramac-
 count "thumb.u.p"
 opgestart omdat

iedereen altijd vroeg hoe het met me ging,
 waaronder ook de ouders van mijn vrienden.
 Het begon met Instagramverhalen die enkel
 voor "goede vrienden" op Instagram zicht-
 baar waren, zodat ik hen allemaal in één keer
 bereikte. Daarna heb ik dat wat uitgebreid.
 Ik hoor vaak dat mensen zich optrekken aan
 mijn verhaal en uitkijken naar de stories die
 ik plaats.'

Sinterklaas

Dat Elise kanker had, kreeg ze een week
 voor haar laatste herexamen te horen. Daar-
 door werd studeren plots een manier om
 even te ontsnappen aan haar realiteit: 'Het
 was een manier om mijn gedachten te ver-
 zetten en niet te moeten denken aan hoe

mijn leven er twee dagen later zou uitzien.
 Ik deed mijn herexamen toch mee na mijn
 diagnose, want als ik dan toch zou sterven,
 dacht ik, zouden mensen op mijn begrafenis
 kunnen zeggen dat ik mijn bachelordiploma
 in de rechten had.

'Zelfs de blok was een privilege'

Na de diagnose werd Elise doorverwezen
 naar Gasthuisberg. Na enkele operaties en
 onderzoeken kreeg ze een moeilijke keuze
 voorgeschoteld: haar hand laten amputeren
 of niet. 'Het moeilijkste was dat de dokters
 me geen overlevingskansen konden geven
 omdat de kanker zo zeldzaam was. Ik koos
 ervoor om mijn hand te laten amputeren.
 Liever levend met één hand dan dood met
 twee.'

Op 6 december, op het Sinterklaasfeest,
 werd haar hand geamputeerd. 'Ik werd wak-
 ker zonder hand, niet omringd door pakjes
 en chocolade, zoals ik gewend was als kind.
 Maar mijn mama en papa zeiden dat Sinter-
 klaas "mij misschien mijn gezondheid had
 gegeven, in ruil voor mijn hand." Ik hoop dat
 dat echt het geval was.'

'Mijn hele bachelor heb ik op het modeltra-
 ject gezeten en daar was ik ook trots op. Dat
 is natuurlijk niet meer het geval, maar de fa-
 culiteit heeft mij wel heel goed geholpen. Ik
 was die medestudent met een functiebeper-
 king waarvoor de faculteit om nota's vroeg.
 Ook werden er lesopnames ter beschikking
 gesteld en kan ik nog steeds mondelinge ex-
 amina aanvragen.'

Momenteel zit Elise in haar eerste master
 Rechten. Toen ze daarvoor koos, wist ze al

dat ze kanker had. 'Het was heel belangrijk
 voor mij dat ik iets zou gaan doen dat ik echt
 leuk vind', zegt ze. 'Daarom heb ik als maior
 strafrecht gekozen en als minor privaatrecht.
 Mijn doel is nu om strafpleiter te worden.'

'Toen ik in het ziekenhuis lag, wilde ik
 niets liever dan sporten of in de les zitten,
 terwijl er veel studenten waren die dit met
 tegenzin konden doen. Zelfs de blok was
 een privilege. Haar revalidatieschema volgt
 Elise grotendeels in het revalidatiecentrum
 Pellenberg.

De Pellenberg Bastards

Het was ook van belang dat Elise haar vak-
 ken niet overlappen met haar revalidatie-
 schema in Pellenberg. Haar eerste dag daar
 viel haar heel zwaar. 'De meeste mensen in
 Pellenberg hadden een beenamputatie on-
 dergaan. Ik was de enige met een armampu-
 tatie, dus ik had geen lotgenoten.'

'Ook was er een groot leeftijdsverschil tus-
 sen de andere patiënten en mij. De jongste
 persoon naast mij was drieëndertig. Dat
 verschil hebben we met tijd overbrugd. Het
 zijn echte vrienden van mij geworden. Nu
 hebben we zelfs een WhatsAppgroep, de
 "Pellenberg Bastards." Zo houden ze elkaar
 op de hoogte aangezien voor velen de revali-
 datie op zijn einde loopt. Elise glimlacht wat:
 'Het is superfijn om te zien hoe iedereen zijn
 leven weer opneemt.'

Op de vraag of ze zich moedig vindt, re-
 ageert Elise terughoudend: 'In Pellenberg
 zie je veel miserie, wat ik heb meege-
 maakt is zeker niet het ergste. Daarom
 vind ik mezelf niet per se moedig. Mijn
 vriend kijkt me dan raar aan
 want wat ik heb meegemaakt
 is ook best heftig.'

Van elke dag genieten

De impact van kanker is van-
 zelfsprekend groot. 'Ik merk dat
 mensen in mijn omgeving nu
 veel minder stressen over ba-
 nale zaken. Als iemand die je
 graag ziet kanker krijgt, is een
 bus die te laat komt opeens
 niet meer onoverkomelijk.
 Toch begin ik zelf nog auto-
 matisch te stressen wanneer
 dat gebeurt. Ik moet mezelf
 er dan echt actief aan herin-
 neren dat ik veel zwaardere
 dingen heb doorstaan.'

In het oog van de storm
 probeerde Elise de angst
 om dood te gaan van zich
 af te zetten. 'Ik praatte er
 ook niet veel over. Het
 klinkt misschien cliché
 maar ik probeerde van

elke dag te genieten. Uiteindelijk weet je niet
 hoe het leven zal lopen, voor hetzelfde geld
 sterf ik volgende week in een auto-ongeval.

'Met één hand door het leven gaan is makkelijker dan je denkt'

Voor haar amputatie was Elise bang dat
 ze zichzelf er lelijk door zou vinden. Ze lette
 ook heel hard op hoe ze dingen met één hand
 zou moeten doen. Maar deze zorgen vielen
 weg nadat ze de knoop had doorgehakt. 'Het
 stoort me niet als mensen kijken naar mijn
 geamputeerde hand. Bij kindjes hoop ik al-
 tijd dat ze niet bang zullen zijn, maar meest-
 al kijken ze net heel verwonderd.'

'Als ik een slechte dag heb, kunnen som-
 mige opmerkingen hard binnenkomen. Bij-
 voorbeeld als iemand vraagt of ik met de
 auto ben. Dat is lief bedoeld, maar het voelt
 toch altijd een beetje als een steek.

'Het is trouwens wel mogelijk voor mij om
 met een auto te rijden. Ik ben soms in shock
 over hoe snel mensen anderen limiteren op
 basis van hun uiterlijk', zegt ze gepassio-
 neerd. 'Met één hand door het leven gaan is
 makkelijker dan je denkt. Je verschiet ervan.
 Je andere hand gebruik je vooral voor extra
 gemak of om je andere hand te ontlasten.
 Sommige dingen, zoals een beha aandoen of
 je veters binden, verlopen gewoon een beet-
 je trager.

Voor alles vindt ze wel een oplossing, be-
 halve voor wanneer ze haar linkermouw wilt
 opstropen, daar kan ze niets voor bedenken.
 'Mijn prothese is heel handig. Ik gebruik die
 vooral om te koken, want een ajuin kan je
 niet tegenhouden met een stomp.'

Toekomst

Naar de toekomst toe is Elise hoopvol:
 'Eerst wilde ik niet trouwen, nu wil ik die
 basic dingen in het leven kunnen bereiken.
 De visie van trouwen en kinderen krijgen
 valt weg wanneer je zo jong kanker krijgt.
 Ik zie waar het leven me brengt en zet
 vooral door. Vooral doen wat goed voelt,
 niet te veel plannen.' Iemand vertelde
 haar dat de wereld aan haar voeten
 ligt omdat ze dit allemaal heeft door-
 staan. En dat beseft Elise nu ook.

Elise eindigt ons gesprek met wijze
 raad: 'Het klinkt cliché maar ik wil ie-
 dereen aanmoedigen om van elke dag
 een feestje te maken, ook al moet je
 stomme dingen doen. Herinner
 jezelf eraan dat je tenminste nog
 leeft, apprecieer het leven én je
 ledematen.' ☺

Doe mee
in maart!

veggie
challenge
KU Leuven

gaat de uitdaging aan!

1 maand:

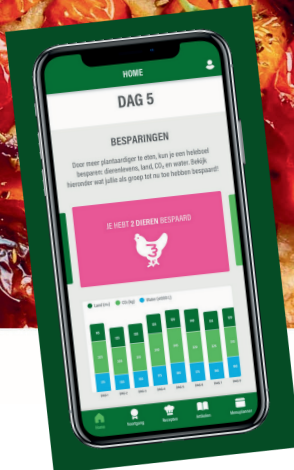
Flexi

Veggie

Vegan

Scan en schrijf je in
voor de Veggie Challenge
www.veggiechallenge.be

Download de app en
volg jouw positieve impact

KU LEUVEN

het punt van de prof.

Geef studenten de tijd om écht te studeren

Professor computerwetenschappen Philip Dutré betreurt dat studenten te weinig inspanningen leveren om hun vakken echt te doorgronden. Maar ze moeten daarvoor ook de ruimte krijgen: 'We overladden studenten met permanente evaluatie, eerder dan hen de tijd te geven om werkelijke meerwaarde te zoeken.'

tekst **Philip Dutré**
beeld **Kevin Fall**

In het uitstekende boekje *What Are Universities For?* (Penguin, 2012) stelt Stefan Collini: 'Schoolchildren are taught, university students study.' Vrij vertaald: 'Leerlingen leren, studenten studeren.' Het geeft aan dat wat we verwachten van studenten en van leerlingen niet hetzelfde is. Studeren veronderstelt een actieve houding, terwijl iets aangeleerd krijgen eerder een passieve bezigheid is.

Een samenvatting lezen kan iedereen, maar een onderwerp écht beheersen vergt inspanning

Ik moest daaraan onwillekeurig terugdenken toen ik de afgelopen examenperiode de examens quoteerde voor één van mijn vakken. Een vraag verwees naar een onderzoekspaper die weliswaar niet in de hoorcolleges aan bod was gekomen, maar wel gelezen moest zijn. Meer zelfs, er was een optionele formatieve opdracht aan verbonden die toeliet een eigen samenvatting in te dienen waarop feedback volgde.

Maar u raadt het al... de kwaliteit van de antwoorden lag vrij laag. Enkele studenten schreven op het examen zelfs: 'Behoort dit tot de leerstof?' Wat bleek na het raadplegen van de Toledostatistieken? Ongeveer een derde van de studenten had het relevante document nooit geopend. Niet tijdens het semester, ook niet de dag voor het examen – gewoonweg nooit.

Microtaakjes voor micropuntjes

Voor mij is dat een symptoom van de realiteit dat een flink deel van de studenten de materie van een vak niet omarmt en zelfs de moeite niet neemt dat te doen. Studeren – in tegenstelling tot iets leren – is niet enkele dagen voor een examen snel wat slides bekijken.

Studeren is wel het volledige semester met een vak bezig zijn, al het materiaal bekijken dat beschikbaar wordt gesteld, je erin verdiepen en je de denkstructuur eigen maken. Dat is wat een universitaire studie is, of zou moeten zijn. Een samenvatting lezen kan iedereen, maar een onderwerp écht beheersen vergt inspanning.

Nu ben ik uiteraard ook niet naïef. Studenten hebben ongetwijfeld te maken met een stortvloed aan deadlines voor opdrachten en taken die 'op punten staan' en de onmiddellijke aandacht opeisen. Het is niet verwonderlijk dat ze daaraan voorrang geven, in plaats van de studie van een vak waarvan het examen pas maanden later plaatsvindt.

Maar een dergelijke stroom van microtaakjes waarvoor telkens wat micropuntjes te verdienen zijn, beantwoordt voor mij niet aan wat universitair onderwijs zou moeten zijn. We overladden studenten met permanente evaluatie, eerder dan hen de tijd te geven om werkelijke meerwaarde te zoeken.

Zeker in onze huidige organisatie van het academiejaar, waar we onevenredig veel wegen voorbehouden voor examens en blok,

lijkt het me van het goede teveel om de dertien lesweken nog eens vol te proppen met opdrachten die telkens weer gequoteerd worden.

Tijd om te groeien

Daarom meen ik dat we meer moeten inzetten op alternatieve beoordelingssystemen, waarbij we studenten meer tijd geven om de vakken grondiger te exploreren. Opdrachten en werkjes, met goede individuele en kwalitatieve feedback, moeten deel worden van het studeerproces, in plaats van het evaluatieproces.

Laat studenten opdrachten herhaaldelijk indienen, zodat ze kunnen groeien in plaats van enkel afgerekend te worden. Geef hen meer vrijheid om op hun eigen tempo werk in te dienen, in plaats van rigide deadlines op te leggen. Geef de betere student een voorzet om inhoudelijk verder te gaan dan wat we beogen, en geef diegenen die het nodig hebben het juiste duwtje in de rug.

Er wordt veel gespeculeerd over de toekomst van universitair onderwijs in tijden van artificiële intelligentie. Maar de oplossing hoeft niet complex te zijn. Soms is het eenvoudigweg een kwestie van bestaande gewoonten in vraag te durven stellen. ☞

**Philip Dutré is gewoon hoogle-
raar verbonden aan het departement
computerwetenschappen
van KU Leuven.**

Neem je ouders eens mee naar de aula

Studenten wachten vaak te lang met praten over hun studies met hun ouders of voogd, zegt Pieterjan Douchy. Die hebben grote verwachtingen, maar weten vaak niet wat bij een vak komt kijken.

tekst **Pieterjan Douchy**

Nooit volgden mijn ouders een opleiding aan een universiteit. Ze verkozen een praktijkgerichte studie aan de hogeschool boven de droge materie van de academische wereld en hebben die beslissing nooit betreurd. Omdat ik zelf twee linkerhanden en een fascinatie voor geschiedenisboeken had, maakte ik drie jaar geleden een andere keuze. De aula's van de KU Leuven werden de thuishaven van mijn gedachtenkronkels. Het gepiep van de tafeltjes nam ik er met graagte bij.

Tijdens mijn eerste en tweede jaar hield ik de wereld van mijn ouders en mijn academische avontuur liever geschieden. Tot mijn resultaten binnenkwamen, wisten zij heus niet welke vakken ik precies volgde. Mijn vader – die altijd al honger had naar geschiedenis – eens uitnodigen voor een les die hem interesseren zou, was al helemaal uit den boze. Ik wilde mijn reputatie niet opgeven, als die al bestond.

Donald Trump

Drie weken geleden veranderde dat. Mijn vader kon maar niet genoeg krijgen van het nieuws over de excessen van Trump over Gaza, de Europese Unie en Oekraïne. Terwijl hij een nieuwe bladzijde in de weekendkrant opensloeg, nodigde ik hem uit om voortaan samen elke donderdag vier lessuren van het vak Internationale politiek sinds 1945 te volgen, waar de uitspraken van Trump vaste klant zijn. Dat was een uitstekende keuze.

Niet alleen omwille van zijn enthousiasme over de leerstof na afloop, maar vooral omdat hij nu wat beter begrijpt wat ik al drie jaar met mijn leven aanvang. Ik kwam dan ook tot de conclusie dat studenten hun studies te vaak van hun ouders afschermen, zeker als ze op kot zitten. Twee jaar lang was ik in hetzelfde bedje ziek.

Studenten uit mijn kenniskring ratelen vooral met elkaar over leutige of saaie

proffen, dikke cursussen en naderende ISP-deadlines. Omdat ze het wereldje door en door kennen en omdat ze vaak in dezelfde penarie zitten. Ouders daarentegen horen soms pas voor het eerst iets over een vak bij de uitleg over een slecht examenresultaat.

Samson en Gert

Zo zijn studenten – hoe gek dat ook klinkt – deels medeverantwoordelijk voor de hoge verwachtingen en soms diepe teleurstelling van hun ouders eens de examenresultaten volgen. Want één ding is zeker: de mammys, pappies en voogden van deze wereld mogen dan wel vaak de studie van hun kroost financieren, ze weten niet hoe veel er bij studeren komt kijken.

Ze begrijpen niet zoals je medestudenten dat het onmogelijk is je bij iedere les voortdurend ten volste te concentreren of dat het laatste hoofdstuk van een cursus steeds minder gekend is dan het eerste. Evenmin kunnen ze vatten dat studeren een *rollercoaster* is, zeker in je eerste jaar en dat een stap in het Leuvense nacht- of verenigingsleven broodnodig is om die rit te verteren.

Moeten we daarom allemaal de woorden van Samson en Gert vergeten door, niet samen op de moto te springen maar samen naar de aula te trekken? Als je daarvoor openstaat kan dat ongetwijfeld renderen. Maar het kan ook kleinschaliger. Praat over je studies met wie er grote verwachtingen over heeft. Stel dat niet uit tot na de blok.

Zo worden je resultaten echt naar waarde geschat, als het minder loopt of als je net excelleert. Want ja, Samson en Gert, net als een motorrit gaat het resultaat van je studies eens 'omhoog' en eens 'omlaag', eens 'vlug' en eens 'traag'. Nu is het aan de rest dat te begrijpen. ☺

Pieterjan Douchy is redacteur Opinie en student Geschiedenis aan KU Leuven.

Wie denkt er na over jouw filmpjes?

Ons leven wordt steeds verder op algoritmische wijze gecureerd. Dat is een enorm risico, meent Simeon Duwel. 'Ik wil zelf denken.'

tekst **Simeon Duwel**

Het is een voltrokken feit. In het moderne leven laten we algoritmes cureren wat we zien en doen. Dat is het principe achter *feeds* zoals we die kennen van Instagram en co, achter platforms als Google News, achter TikToks *For You page* en YouTube's aanbevolen video's naast de speler. Problematischer: dat is het principe achter de zoekmachine van Google, achter de leescijfers die bij de grootste kranten van het land de inhoud dicteren.

Vermijdbare kasseien

Sta me toe een anekdote aan te halen. Anderhalf jaar geleden, toen ik mijn intrede deed in het Leuvense leven en de Oude nog niet van de Grote Markt kon onderscheiden, was ik kind aan huis bij Google Maps. Toen ik me voor het eerst vanuit Heverlee naar het centrum moest begeven, deed ik dus beroep op de algoritmische zoekmachine voor routes. Vijf minuten later stoorde ik me aan de kasseiwegen van het Groot Begijnhof en over de *knoepert* van een steile berg die ik met mijn stalen ros trotseren moest.

Die onaangename en hobbelige rit was echter wekenlang mijn standaardroute om in het centrum te geraken; tot ik op zekere morgen ontdekte dat ik door een andere straat in te slaan zowel de kasseien als de sterke hellingsgraad kon vermijden. Ik had die route nog nooit eerder overwogen omdat ze, afstandsgewijs, iets langer was, en Google Maps ze dus niet aanraadde. Misschien wilt dat algoritme niet hetzelfde als ik.

Afijn, dat is anekdotiek en daarop val ik niet graag terug. Het punt dat ik wil illustreren: doordat ik blindelings vertrouwde op wat de computer me vertelde, ging ik niet zelf op verkenning. En diezelfde lijn valt door te trekken naar quasi alle algoritmisch gedreven aanbevelingssystemen. De eerste persoon die op TikTok doelbewust zoektermen intypt om over het onderwerp in kwestie bij te leren, mag een mailtje sturen naar simeon@veto.be en een mooie prijs ophalen te 's Meiersstraat 5.

Algoritmische nalatigheid

We vervallen in wat Alec Watson 'algoritmische nalatigheid' noemt: het niet meer willen (of erger, kunnen) omgaan met de verleiding van gemakkelijk automatisch denken, gegeven het feit dat handmatig denken moeilijk en log is.

Het aantrekkelijke aan TikTok, Instagram Reels, YouTube Shorts en consorten is nu net dat je niet stil hoeft te staan bij het filmpje dat je net zag. Eén vingerveeg later wordt het nieuwe dampende bord *content* weer opgediend – zonder koriander en met een vleugje polarisatie, op uw aanvraag. Mag ik daarbij deze Cabernet Afbrokkelend Concentratievermogen uit 2016 aanbevelen, mijnheer? Nota bene: het menu komt je nooit onder ogen.

De ultieme denkwerk-outsourcerij vindt natuurlijk plaats in huize ChatGPT en diens burenen. En OpenAI is er godverdomme trots op ook: in hun recentste advertentiecampaigned op X (een bedrijf dat zich nota bene óók in de taalmodeldraaikolk heeft laten zuigen, maar dan op z'n Musks) prijken de woorden: 'Met de officiële Chat-

GPT-app ontvang je direct antwoorden en inspiratie.' Ik wil níet, **niet** (ik permitteer me hier de vetgedrukte letters, ik doe tenslotte de lay-out van dit blad) dat mijn inspiratie uit een Californisch datacenter komt. Ik wil zelf denken.

Want – en lezer, vergeef me deze laatste apocalyptische paragraaf – als we systemen buiten onze macht laten beslissen wat we zien, doen, horen, denken, dan stevenen we af op een toekomst waarin de massa gestuurd kan worden; beïnvloed kan worden (godbetert is influencer een valabel beroep geworden. Sta eens stil bij dat woord alleen al!). In tijden van stijgende internationale spanningen en opkomend radicaal-rechts gedachtegoed vind ik dat een enorm eng gegeven, dat mag u best weten. Dus denk. En blijf denken. ☺

Simeon Duwel is verantwoordelijke Lay-Out en student Wiskunde aan KU Leuven.

Team Belgium stuurt dit jaar vier teams naar het WK cheerleaden: 'De sport wordt elk jaar groter'

Cheerleaden wint elk jaar aan populariteit in België. Daardoor is het aantal geselecteerde atleten die naar het WK mogen groter dan ooit. Toch heersen er vaak nog vooroordelen. 'Mensen denken vaak dat wij *cheeren* voor een team, maar *wij* zijn het team.'

tekst
beeld

Kimberly Vrancken
Nicoleta Diaconu

Van 25 tot en met 28 april vinden in Orlando het wereldkampioenschap cheerleading plaats. Voor de eerste keer mogen vier Belgische teams hun optreden maken, waaronder een *all girl team*. Linde Samyn (24) en Jorunn Goderis (20), beiden student aan de KU Leuven, maken deel uit van dit team.

Populariteit in België

Cheerleaden is nog niet zo bekend in België, maar is wel bezig aan een opmars. 'Vroeger waren er slechts twee à drie clubs, ondertussen zijn er al heel wat verschillende teams over heel het land', zegt Samyn. Ook Eline Van Haute, coach bij Team Belgium All-girl, ziet een groei in de sport. 'Niet enkel het aantal evolueert, maar ook het niveau wordt elk jaar hoger.'

Toch heersen er nog steeds veel vooroordelen. 'Vaak denken mensen dat wij *cheeren* voor een team, maar wij *zijn* het team', zegt Samyn. Goderis voegt daaraan toe dat veel mensen verwachten dat ze met poms werken, terwijl dat voornamelijk deel uitmaakt van een specifieke groep binnen cheerleading. 'Die vooroordelen zijn vaak vermoeiend, bijvoorbeeld wanneer je omgeving de sport lager inschat dan ze is, want het vraagt heel veel tijd en energie', zegt Samyn.

Ondertussen is iedereen erop voorbereid dat mensen geen idee hebben van wat de sport inhoudt. 'Ik neem onmiddellijk mijn gsm om te laten zien wat we echt doen. Mensen denken vaak "Oh, schattig", terwijl het net heel intensief en hard werken is', zegt Van Haute.

Toch zijn er ook voordelen aan de beperkte hoeveelheid cheerleaders in België. 'Mocht de sport groter geweest zijn in België, dan was ik waarschijnlijk nooit tot in het nationaal team geraakt, omdat ik zo laat begonnen met de sport. Dus voor mij is het wel leuk dat het een kleine sport is', zegt Samyn. 'Al zou het ook leuk zijn mocht de sport groter worden. Want nu hebben we bijvoorbeeld amper competitie op het Belgisch kampioenschap', voegt Goderis eraan toe.

België represent op het WK

Dit jaar zijn er dus vier teams die in april België zullen vertegenwoordigen op het wereldkampioenschap. Niet enkel het *all girl team* van Linde en Jorunn, maar ook een coed team en juniorenteams mogen tonen wat ze kunnen. Dat ze met zo'n grote groep naar Amerika gaan, werkt ook als motiverende factor. 'Er zullen veel Amerikaanse supporters in het publiek zitten, dus het zal fijn zijn dat we dan toch voor elkaar kunnen supporteren', zegt Goderis.

Team Belgium Cheerleading wordt samengesteld uit atleten over heel België, die elke twee jaar geselecteerd worden door middel van audities, legt Van Haute uit. De selectie wordt dan bekendgemaakt in september. Daardoor komen de cheerleaders met andere teams in contact en leren ze de kleine *cheer community* in België beter kennen.

Vaak gaan die audities vooraf door enkele

'Het is overwegend een meisjessport, maar elk jaar komen er meer mannen bij'

Eline Van Haute, coach Team Belgium Cheerleading (all girl team)

zogenaamde *skills days*. Tijdens die dagen leren de atleten de skills die ze op de auditie moeten kunnen. 'Dat is het ideale moment om te kijken of je al dan niet het niveau aankan', zegt Samyn.

Tijdens het WK in Orlando krijgen de teams slechts twee minuten om het beste van zichzelf te tonen. 'Vroeger was dat tweeënhalve minuut, maar ze hebben dat verkort. Nu moet je hetzelfde doen, maar in een kortere tijd waardoor alles veel sneller moet', zegt Goderis. Die routine wordt samengesteld door de coaches, en bestaat uit drie verschillende elementen.

Niet enkel de routine zit complex in elkaar, ook het puntensysteem is niet voor iedereen makkelijk te vatten. Elk onderdeel heeft een

aparte score die aangepast wordt naargelang de moeilijkheidsgraad. Een *drop* kan daarbij fataal zijn en meerdere plaatsen in de eindstand kosten. Daarnaast krijgt elk team ook punten op overgangen, uitstraling en charisma. 'Het is allemaal heel ingewikkeld en ik snap het zelf niet helemaal, maar gelukkig hebben we daar een coach voor', lacht Jorunn.

'Vanuit de federatie zetten wij altijd meer in op uitvoering dan op moeilijkheidsgraad. We zijn niet het team dat veel risico's neemt, maar we hebben ook zeker onze sterktes waar we ons niet op inhouden', geeft Van Haute mee.

Sporten en studeren

Ondanks dat de hele routine slechts twee minuten duurt, gaat er wel heel veel voorbereiding aan vooraf. 'Met ons stuntgroepje komen we wekelijks samen om die voor te bereiden. Daarnaast komen we ook een keer per maand samen met het hele team om aan de routine te werken', zegt Samyn. 'We trainen vaak tien tot twintig uur per week', voegt Goderis eraan toe.

Allebei combineren ze die harde trainingen en wedstrijden met studies. Linde zit in haar ma-na-ma Global Health terwijl Jorunn in haar derde bachelorjaar Communicatiewetenschappen zit. 'Ik vind de combinatie lastiger dan verwacht', deelt Samyn mee. 'Trainingen met Team Belgium nemen vaak een heel weekend in beslag: daar word je echt moe van. Wanneer je dan les hebt om acht uur 's ochtends de volgende dag, dan heb je het wel even moeilijk.'

Een hecht team

Cheerleaden is daarnaast ook echt een teamsport, wat zowel positieve als negatieve kanten omvat. 'Door het sterke teamgebeuren wordt er verwacht dat iedereen op elke training aanwezig is. Als dat niet zo is, is het vaak heel moeilijk om te trainen, wat frustrerend is', zegt Goderis. Maar het teamgebeuren is vooral heel leuk aan de sport. 'E-

deren is super lief en *supportive*. Dat heb je wel bij alle teamsporten, maar nog meer bij *cheeren*, omdat je elkaar zo hard nodig hebt om het goed te doen', vertelt Samyn.

'Eens je op de mat staat, is het er volle bak voor gaan'

Jorunn Goderis, cheerleader bij het all girl team bij Team Belgium

Ook de coaches zijn fan van het *all-girl team*. 'In het all girl team zijn de atleten algemeen genomen wat rustiger en ze luisteren gemakkelijker. De jongens in het coed team voegen er graag een element van plezier aan toe, maar werken zeker even hard. Het is gewoon anders', zegt Van Haute.

Cheerleaden is overwegend een meisjessport, maar het aantal mannen groeit ook wel echt jaar. Van Haute hoopt dat dat aantal blijft groeien, want diversiteit in de sport is iets waar de federatie aan wilt werken.

Inzetten op hit zero

Team Belgium Cheerleading hoopt op een mooie prestatie in Orlando - en misschien wel een podiumplek. 'Een *hit zero* is het ultieme doel. Dat is wanneer je de perfecte routine uitvoert. En als dat een derde plaats oplevert, dan zou dat superleuk zijn', zegt Samyn. 'Het is moeilijk om in te schatten, want veel teams gaan enkel om de twee jaar naar het WK. Alle teams veranderen ook supersnel van niveau, waardoor je je moeilijk kan baseren op hun prestaties van toen', zegt Goderis.

Zoals het gaat bij elke wedstrijd, gelden er ook bij cheerleaden bepaalde rituelen. 'Voor een wedstrijd staan we allemaal in een cirkel en zeggen we nog enkele motiverende woorden. Eens je dan op de mat staat, is het gewoon je best doen, laten zien waar je zolang aan gewerkt hebt en er volle bak voor gaan', sluit Goderis af. ☺

Jeremy 'Xavier' Vandoorne over zijn studententijd en zijn tijd bij ROX: 'Ik heb me enorm geamuseerd'

In 'Wat nu?' blikt *Veto* terug op de studententijd van prominente personen van enkele jaren geleden. In deze editie vertelt Jeremy Vandoorne over zijn tijd bij ROX, zijn studententijd en zijn ambities.

tekst

Isabela Rigolin Torres
Kimberly Vrancken
Studio 100

beeld

Jeremy Vandoorne nam in 2011 de rol van Xavier in de Ketnetserie ROX op. Ondanks het feit dat de opnames al in 2015 eindigden, speelt het personage nog altijd een grote rol in Vandoornes leven. Tegenwoordig heeft hij een eigen evenementenzaak en vult hij zijn dagen met presenteren: 'Dat is hetgeen wat ik het liefste doe.'

Toen Vandoorne eind vorig jaar werd uitgenodigd op de *Studio 100 Singalong* en terug in zijn geel pak kroop, voelde hij plots terug de acteermicrobe opduiken. 'Toen realiseerde ik dat ik misschien nog eens moest acteren. Ik zou graag nog eens een hoofdrol spelen in een grotere serie.'

Voor altijd Xavier

Toch zal hij het personage van Xavier nooit volledig achter zich kunnen laten. 'Wanneer iemand mij herkent van ergens anders dan ROX, dan verschiet ik toch altijd een beetje. Maar het is natuurlijk heel leuk als mensen mij nog herkennen als Xavier, dat wil zeggen dat ik nog niet zoveel veranderd ben.' (lacht) En dat gebeurt nu meer dan vroeger. 'Die eerste generatie fans zijn ondertussen jongvolwassen mensen, en spreken mij dus ook sneller aan. Ouders spreken mij enkel sporadisch aan. Het is misschien geen kwestie van meer herkend te worden, maar van meer aangesproken te worden. Het valt meer op, maar dat is leuk.'

Vandoorne kijkt dan ook met een fantastisch gevoel terug op zijn tijd bij ROX: 'Die periode was zo speciaal, omdat je elke dag op de set staat. Je leeft zes jaar een ander leven, doordat je een hoofdrol hebt in een vaste reeks.' Toch zijn er ook persoonlijke elementen van Vandoorne terug te vinden in het personage. 'De scenaristen schreven voor elke acteur een aflevering die op hun lijf geschreven was, voor mij

was dat *Voetbal*'.

In die aflevering moest Xavier in de eindscène keeper zijn bij een voetbalwedstrijd, iets was Vandoorne ook doet in zijn persoonlijke leven. 'Ik pakte toen een penalty, en op dat moment was ik niet meer aan het acteren. Dat was echt op mijn lijf geschreven. Er waren duizenden figuranten afgekomen, het stadion van KRC Genk was overvol en alles liep perfect. Ik ving de bal in een keer, terwijl je normaal meerdere *takes* per scène nodig hebt.'

Afgewerkte bucketlist

Ook zat ROX boordevol actiescènes. 'Ik ben twee à drie keer in spoed beland tijdens de opnames. En dat in het kostuum van Xavier', zegt Vandoorne al lachend. 'Dergelijke scènes waren ook gewoon heel cool, want met een legertank rijden is niet iets dat ik elke dag doe.'

Met ROX heeft Vandoorne heel veel zaken van zijn bucketlist kunnen schrappen. 'Ik was grote fan van Marvel en wou graag mijn eigen superheldenpak, dat is gelukt. Ook wou ik ooit graag in het Sportpaleis staan en mijn eigen film hebben, ook die zaken zijn gelukt. Maar misschien moeten we het allemaal nog een keer opnieuw doen.'

Garagehelden

Tijdens de audities was er echter nog lang niet bekend wat de serie juist ging inhouden. 'ROX heette zelf nog geen ROX. Ik denk dat het ooit begonnen is met *Garagehelden*, en dat evolueert natuurlijk na een tijd', zegt Vandoorne. 'In het begin wilde ik zelfs eerst auditie doen voor een rol in *Galaxy Park*', gaat hij verder. 'Ik ben uiteindelijk heel blij dat het ROX is geworden, Studio 100 heeft dat goed gezien.'

Wanneer we Vandoorne vragen naar zijn

studententijd, begint hij spontaan te lachen. 'Ik heb mij enorm geamuseerd tijdens die periode. Ik was elke avond wel te vinden op een feestje en sliep drie à vier keer per week ergens op een kot, ondanks het feit dat ik er zelf geen had.'

Vandoorne heeft zelf journalistiek gestudeerd. 'Ik ben met veel goede moed daaraan begonnen, maar die liefde voor het vak is ook afgezwakt. Het is uiteindelijk wel een goede opleiding gebleken, een pure acteeropleiding zou misschien minder mijn ding geweest zijn.'

Perfekte match

Tot vandaag heeft Vandoorne nog wekelijks contact met zijn mede-acteurs, Jelle Florizoone en Jana Guerts. 'Jelle is steward en Jana woont in Zwitserland, dus is het moeilijk om elkaar te zien, maar we proberen het contact toch nog zo veel mogelijk te bewaren', zegt Vandoorne. 'We zijn ook altijd drie kinderen gebleven: als we elkaar kunnen plagen, dan gaan we dat zeker nog doen.'

Volgens Vandoorne was het ook een *match made in heaven*. 'Ik was – zoals gewoonlijk – de laatste op de auditie en er was nog één stoel vrij. Een stoel in heel die zaal, en die was naast Jana en Jelle. Dat klikte vanaf de eerste minuut.'

Welk advies zou Vandoorne geven aan de studenten van nu? 'Leer mensen kennen, ontdek de wereld. Hou het veilig, maar geniet ervan. Ga uit en doe je ding, nu kan je er nog mee wegraken', lacht hij. 'En als je iets doet, doe het met passie. Dat mis ik tegenwoordig te veel bij volwassenen.'

En voor al degene die het nog niet wisten: 'ROX was fenomenaal gemaakt, hij reed en alles werkte, maar nee. De auto praatte niet vanzelf.' ☺

Flikken-acteurs Mark Tijsmans en Andrea Croonenberghs geven boekentips

In 'Dubbel Geboekt' vertellen twee prominente figuren over een boek dat hun leven heeft gekleurd. In deze editie delen twee acteurs uit *Flikken* hun boekentips: Mark Tijsmans en Andrea Croonenberghs.

tekst

Yelena Godaert
Kimberly Vrancken
Sousanna Zacharian

beeld

Mark Tijsmans

De Gebroeders Leeuwenhart
Astrid Lindgren

'Ik heb heel lang nagedacht over mijn favoriet boek, want één boek nemen is ook andere boeken vergeten', begint Tijsmans. Uiteindelijk kiest hij voor *De Gebroeders Leeuwenhart* van Astrid Lindgren. 'Ze is veel bekender door andere boeken, maar ik vind dit het beste wat ze geschreven heeft', zegt hij.

Tijsmans las het boek voor de eerste keer toen hij zeventien was, maar heeft het sindsdien in alle periodes van zijn leven herlezen. 'Als kind kan je het lezen als sprookje. Het is pas de volgende generatie die ontdekt dat het eigenlijk over doodgaan gaat.'

Fantasie als taboe-onderbreker

Vooral de manier waarop Lindgren fantasie gebruikt om gevoelige onderwerpen bespreekbaar te maken voor jonge kinderen

is heel bewonderenswaardig voor Tijsmans. Dat veranderde zijn eigen kijk op kinder- en jeugdliteratuur. 'Je kan veel emoties in een werk steken, zonder dat het te zeemzoeterig wordt, ook in kinderboeken.'

De Gebroeders Leeuwenhart was dan ook een voorbeeld voor Tijsmans om de stap te wagen om zelf serieuze kinderliteratuur te schrijven. 'Het draagt bij tot wat ik altijd zeg: "Ik schrijf niet alleen voor kinderen en jongeren, maar familielectuur voor het hele gezin." Weten dat zo'n boeken bestonden in het verleden, heeft zeker geholpen om het zelf eens te proberen.'

Echt inspiratie halen uit het boek deed Tijsmans niet, maar hij gebruikt het wel als een soort spiegel voor zijn eigen werk. 'Het boek is ondertussen een blijver geworden, een klassieker. Ik hoop dat mijn boeken, of toch een paar daarvan, ook blijvers zullen zijn.' Hij geeft ook mee dat zijn positie als auteur zijn leeservaringen nog niet heeft beïnvloed.

Daarnaast vindt de acteur dat het boek bewijst dat kinderen heel veel begrijpen en kunnen. 'Tegenwoordig wordt er vaak over-bereideneerd van hoe we iets moeten aanpakken. Dat gaat niet enkel over kinderen, maar ook over volwassenen', zegt Tijsmans. Volgens hem is *De Gebroeders Leeuwenhart* het ideale voorbeeld dat dat niet zo hoeft te zijn.

Daarom raadt hij het boek ook zeker ook aan aan volwassenen. 'Er zit een zekere gelaagdheid in, wat niet enkel kinderen aanspreekt. Lindgren is daarin een echte meester.'

Andrea Croonenberghs

Waak over haar
Jean-Baptiste Andrea

Het favoriete boek van Andrea Croonenberghs is *Waak over haar* van Jean-Baptiste Andrea. 'Leuk toeval dat zijn achternaam dezelfde is als mijn voornaam', lacht ze. Ze heeft het boek onlangs van haar zus cadeau gekregen voor haar verjaardag. 'Mijn zus leest heel veel, en heeft een grote bibliotheek. Dus ik wist bijna zeker dat het een goed boek ging zijn.'

Het boek gaat over Michelangelo Vitaliani, die op zijn sterfbed in een klooster zijn leven overschouwt en dat van zijn zielsverwante Viola Orsini. 'Hij is een geniaal beeldhouwer, net als de grote Michelangelo Buonarroti en zij is waanzinnig intelligent.'

De rode draad doorheen het boek is een beeldhouwwerk, een piëta (*uitbeelding van de dode Christus vergezeld door Maria of engelen, red.*), die Vitaliani heeft gemaakt. Zelf

is Croonenberghs ook erg geïnteresseerd in kunst. 'Zowel schilder- als beeldhouwkunst vind ik heel interessant. Het gebeurt dat wij een citytrip plannen in functie van een museumbezoek, dus het was mooi meegenomen dat dat verwerkt zat in het boek.'

De eigenzinnigheid van de personages is iets dat Croonenberghs bijblijft. 'Dat is niet noodzakelijk altijd je *goesting* doen, maar eerder om je eigen pad te bewandelen en niet mee te lopen met de massa. Dat vind ik een heel wijze les.' Het was ook vooral een meeslepend verhaal: 'Het gebeurt zelden dat ik aan het einde van een boek zit, en hunker naar meer.'

Persoonlijke ervaring

Omdat ze vindt dat ze te weinig leest, leest Croonenberghs zelden een boek opnieuw. 'Je kan ook de verrassing die in een boek zit niet meer met dezelfde onbevangenheid of ingesteldheid lezen als de eerste keer. Zeg nooit nooit, maar ik denk dus niet dat ik het

zal herlezen. Wel heb ik het boek ondertussen al aan veel mensen warm aanbevolen.'

Ten slotte deelt de actrice dat een boek appreciëren iets persoonlijks blijft. 'Ik heb al boeken aangeprezen bij vrienden die bij hen totaal niet in de smaak vielen. Daarnaast gebeurt het wel vaker dat ik mij door de eerste vijftig bladzijden moet worstelen, maar dat het achteraf een van mijn favoriete boeken blijft.' ☺

'Je voelt het aan de cultuur van de feestvierders: raven zit in ons DNA'

Volgens Amber Broos balanceert een goede dj altijd tussen reageren op de sfeer in het publiek en trouw blijven aan zijn eigen stijl. 'Als ik zie dat bepaalde edits niet aanslaan, dan durf ik daar wel in te schuiven.'

tekst
beeld

Anna Derwael
Stefaan Temmermans

Amber Broos is in razendsnel tempo uitgegroeid tot een van de meest opvallende namen in de elektronische muziek. De Leuvense combineert op 22-jarige leeftijd haar studies communicatiewetenschappen met een carrière op de grootste podia ter wereld.

Broos is het jongste lid van de Belgische Drieuldigheid aan vrouwelijke top-dj's – naast Charlotte de Witte en Amelie Lens. Ze stond vorig jaar op Extrema Outdoor, Rock Werchter, Pukkelpop en voor het tweede jaar op rij op de Main Stage van Tomorrowland. Internationaal maakt ze indruk met shows in onder andere Brazilië, Taiwan en Griekenland. Als producer bracht ze al eigen nummers uit, waaronder *Dance all Night*.

Naast haar optredens presenteert Broos het radioprogramma UNTZ op Studio Brussel en haar eigen show *Sorry for the Noise* op het radiostation van Tomorrowland. Toch houdt ze haar voeten stevig op de grond.

Verhalen zonder tekst

Is dit nu een ontegenwoordig vroeg uur om aan de dag te beginnen voor een dj?

Amber Broos: 'Het is tien uur. Dat is nog wel te doen. (*lacht*) Ik moest maandag opstaan voor de ochtendshow van Studio Brussel: toen was het zes uur. Ik heb sowieso vrij onregelmatige uren. Zeker als ik op reis ben of als ik aan het toeren ben is het tijdsconcept heel wazig. Draaien, dutje van een uur, opnieuw draaien, en nog eens een dutje van een paar uur.'

Mogen we je omschrijven als een techno-dj?

'Ik begrijp dat de meeste mensen me zo noemen, maar ik wil me niet laten beperken omdat iets niet helemaal in dat vakje past. Ik draai vooral techno of technogeoriënteerde nummers, maar als ik het nummer goed vind en het eens iets meer electro of house is, dan ga ik me daar niet door laten tegenhouden.'

'Ik verwerk ook graag *oldskool* platen uit de jaren negentig in mijn sets. Ik vind het vooral belangrijk dat ik mijn eigen ding kan doen én dat ik de mensen een verhaal vertel.'

Hoe vertel je een verhaal met elektronische muziek waar weinig tot geen tekst bij komt kijken?

'Het gaat om de emoties die muziek opwekt. Voor mij is het een van de mooiste gevoelens ter wereld als je een connectie kunt delen met je publiek. Het gaat om een euforische sfeer die moeilijk te grijpen is.'

'Zonder *lyrics* een verhaal vertellen kan. Soms betekent het gewoon: hard gaan op de dansvloer, al die frustraties eruit. De sets van Paul Kalkbrenner bijvoorbeeld zijn super melodisch en soms ook melancholisch. Hij neemt je mee op een manier die met zang simpelweg niet te bekomen is. Er is dus wel een verhaal, maar het is minder letterlijk.

Dat vind ik mooi, want iedereen interpreteert het nummer op zijn eigen manier.'

Je bent al vroeg begonnen met dj'en. Wat trok je daar in aan?

'Muziek had altijd al een zeer prominente plaats in ons gezin. Ons huis stond vol met vinylbakken vroeger. Mijn papa was ook dj,

'Een goede plaat blijft gewoon een goede plaat'

dus wat ik thuis zag, fascineerde me om er zelf mee aan de slag te gaan. Ik besepte al vroeg dat techno-muziek veel emotie bij me oproept. Ik voel die muziek echt. Ik denk dat niet iedereen dat op het hetzelfde niveau heeft.'

'Op mijn twaalfde begon mijn papa met een dj-school. Opeens stond al dat draai-materiaal bij ons thuis en ik dacht: nu zullen we eens zien *what all the fuss is about!* Toen ben ik ermee begonnen en heb ik nooit meer omgekeken. Ik ben dankbaar dat ik zo vroeg mijn grote passie gevonden heb. Sommige mensen zijn er hun hele leven naar op zoek.'

Heb je een bepaald ritueel voor je aan een set begint?

'Ik krijg die vraag geregeld en dan moet ik mensen toch wat teleurstellen. Ik ben graag in het publiek, maar het wachten in de *backstage* vlak voor ik het podium opga vind ik dan weer niet leuk. Dat is zenuwlopend. Ik ga liever kijken wat de sfeer in de zaal is. Daarnaast ga ik altijd eens naar de wc, natuurlijk.'

'Ik ben de traditie begonnen om mijn papa vlak voor ik begin een *lucky fist bump* te geven. Helaas kan hij niet meer altijd meegaan naar mijn optredens in het buitenland. Nu komen *random* mensen me een vuistje geven om me geluk te wensen. Als ik dan toch één ritueel moet noemen, is het dat.'

De draaitafel met de schoolbanken

Festivals draaien vaak om community en energie. Voel je een verschil tussen het Belgische en het internationale publiek?

'Ik vind de Belgen en de Belgische partycultuur echt *the best*. (*glundert*) We mogen trots zijn op onze technocultuur. In Australië hebben ze een gigantische drum-'n-bascultuur, bijvoorbeeld. Wij zijn een land dat altijd al heel goed geweest is in elektronische muziek.'

'Onze techno-dj's bijvoorbeeld, zoals Charlotte De Witte en Amelie Lens, maar ook Netsky of Dimitri Vegas & Like Mike staan allemaal aan de top van de dj-scene. Je voelt

dat aan de cultuur van de feestvierders hier. *Raven* zit in ons DNA.'

'Dat gezegd zijnde, muziek is ook iets universeels. Op Tomorrowland komen zoveel verschillende culturen samen en toch heerst er "*respect, unity and love*" als ik daar draai: letterlijk de slogan van het festival. Ik vind in die zin dat elektronische muziek mensen

samenbrengt en verschillen overstijgt. Een goede plaat blijft gewoon een goede plaat, die werkt meestal over de hele wereld.'

Moest je al eens je voorbereidingen omgooien om de energie in de zaal te matchen?

'Ja, absoluut. Een goede dj kijkt altijd naar de reactie van de zaal. Uiteraard moet je trouw blijven aan je eigen stijl, maar daarbinnen moet je kunnen schuiven zodat je het publiek mee krijgt. *That's the difficult thing, that's what makes the DJ the DJ.*

'Ik bereid me meestal voor, maar als ik zie dat bepaalde *edits* niet aanslaan, dan durf ik daar wel in te schuiven, terwijl ik trouw blijf aan mijn identiteit. Als ik in Berlijn sta, dan ga ik geen commerciële techno-edits spelen, en omgekeerd, ga ik in Azië bijvoorbeeld niet aankomen met een stevigere *underground* set. De mensen daar zijn geen techno gewoon, dus dan ga ik hen iets met wat meer melodie geven, een lied dat ze al wat beter kennen.'

Je combineert dj'en met studeren, iets wat niet evident is. Hoe plan je dat in?

'Ik zit nu in de laatste helft van mijn bachelor communicatiewetenschappen. Normaal gezien begin ik volgend jaar aan mijn master. Maar ik geef toe, het vraagt een serieuze planning.'

'Dat de lessen worden opgenomen sinds corona is voor mij echt een godsgeschenk. Op die manier kan ik in het buitenland de lessen gewoon mee volgen online. Dankzij het kunstenaarsstatuut van de KU Leuven studeer ik sowieso maar halftijds. Het geeft me ook de optie om een examen dat samenvalt met een boeking, te verzetten.'

Heb je dan ooit gedacht aan stoppen?

'Zolang het lukt, en het steekt mijn carrière niet in de weg, blijf ik doorgaan. Ik doe het gewoon graag. Moest ik nu systematisch alles in augustus opnieuw moeten doen, is dat een andere zaak.'

'Toen ik net begon kwamen dj's me laten zien waar de play-knop stond'

Zijn er inzichten uit je richting die je kan gebruiken bij je werk? Of andersom?

'Ik ben eigenlijk communicatiewetenschappen gaan studeren omdat ik wist dat dat een goede richting was om voor de radio te werken. Uiteindelijk is het een beetje andersom gegaan. (lacht) Nog voor ik aan mijn hogere studies begon, kwam ik bij Studio Brussel terecht.'

'Ik heb onlangs bijvoorbeeld het keuzevak muziek en media kunnen opnemen. Dat was echt op mijn lijf geschreven. Zo was er een hele les over de geschiedenis van de radio, super interessant! Het werd meteen ook mijn beste vak ooit.'

'Daarnaast is het voor een artiest tegenwoordig belangrijk om je sociale media bij te houden, wat ik persoonlijk verschrikkelijk vind. In die zin was het interessant om in een ander vak te leren over sociale media en de algoritmes daarin.'

Wat zijn de reacties van medestudenten en docenten op je dj-carrière?

'Soms krijg ik via-via te horen van vrienden van mijn ouders of leden van de dj-school: mijn dochter zit bij jou in de les. Voor de rest denk ik niet dat veel studenten daar aandacht aan besteden.'

'Als je niet in de technoscene zit of niet naar Studio Brussel luistert, dan weet je het niet. *Nobody gives a shit*. Ik vind dat tof. Het houdt me met mijn voetjes op de grond.'

'De professoren zijn heel begripvol. Toen ik een week in Korea zat stuurde ik - hier inmiddels midden in de nacht - een mailtje om de situatie uit te leggen. De professor had het nagevraagd en zou de opgenomen lessen voor mij open stellen. Moest die gezegd hebben, *fuck you*, je krijgt de opnames niet, dan was het voor mij een stuk moeilijker geweest om alles bij te houden.'

De technomentaliteit

De algemene perceptie is dat de lichamelijke en mentale tol bij dj's hoog is. Klopt dat?

'Het is zeker geen 9-to-5-job. Er komt veel nachtwerk en slaapttekort bij kijken. De grote dj's en artiesten die voortdurend toeren zien bijna het daglicht niet meer. Die moeten mentaal en fysiek op een goede plaats zijn.'

34

'Voor mezelf heb ik de regel om geen alcohol te drinken voor of tijdens mijn sets.'

Ik heb dat altijd zo gedaan. Ik voel dat het lichamenlijk anders te zwaar is, zeker als ik drie boekingen na elkaar heb bijvoorbeeld. Ondertussen ben ik ook zo'n 10 uur per week beginnen sporten.'

'Natuurlijk wil niemand zijn artiesten zien opbranden, maar het is geen gemakkelijke sector. We hebben dj's nodig die getuigen over hun dipjes, want er moet over gepraat worden. In de documentaire van Nina Kraviz zie je dat haar leven eigenlijk gewoon van hotel naar hotel is. Je hebt altijd veel mensen om je heen, maar niet per se de mensen die je vertrouwt. Gelukkig heb ik een heel goed team rond mij staan.'

Zijn er veel drugs in de nightlife scene?

'Ik zal even de geschiedenis van de techno-community uitleggen. Techno is ontstaan in Detroit, in de *black en gay community*, vanuit het idee: iedereen mag zijn wie hij is. Iedereen is welkom op de dansvloer, welke achtergrond je ook hebt. Niemand wordt hier *gejudged*. Die mentaliteit is heel belangrijk in de techno-scene en tot op vandaag aanwezig.'

'Zelf heb ik nooit drugs genomen, en ik voelde me ook nog nooit onder druk gezet om dat wel te doen. Dat is het allerbelangrijkste. We hebben een mooie, open cultuur, en je mag doen of laten wat je wil.'

Wat is het grootste verschil tussen je optredens als dj en je werk voor de radio?

'Ze noemen radiopresentatoren wel radio-dj's, maar ik heb dat altijd gek gevonden want die draaien niet. Ik ben begonnen bij Studio Brussel als fileluif-dj toen ik zestien jaar was. Ik heb toen geregeld laten vallen: als je eens iemand zoekt, ik heb voordracht gedaan... En dan hebben ze me gevraagd of ik het zag zitten om zaterdagavond UNTZ te komen presenteren met Jeroen Delodder.'

'UNTZ was voordien enkel een streamingdienst. Ondertussen komen er veel artiesten en dj's live spelen en is het programma uitgebreid naar vrijdagavond. We kunnen ons eigen ding doen, zoals een forum geven aan Belgische artiesten bijvoorbeeld. Dat is fijn.'

Met welke uitdagingen kreeg je te maken als jonge vrouw in het wereldje?

'Er is nog altijd een grote kloof tussen mannen en vrouwen in de dj-scene, maar het is al veel beter dan vroeger. De laatste jaren zie ik in de dj-school van mijn papa dat veel meer meisjes interesse hebben in draaien. Ik denk

dat dat vooral te maken heeft met representatie. Mijn grote voorbeelden waren Amelie en Charlotte. Representatie is belangrijk om te laten zien wat er kan.'

'Ik heb ook het gevoel dat vrouwen elkaar willen steunen in de sector omdat we met dezelfde vooroordelen te maken hebben gekregen. Zoals: "je kunt niet draaien", of "je hebt seks gehad met je promotor". Toen ik net begon kwamen dj's me laten zien waar de play-knop stond.'

'Ik hoop dat we binnen x aantal jaar 50-50 zijn in de sector'

'Ik moet daar wel een voetnoot bij plaatsen: ik was heel jong. Ik weet dus niet of het was omdat ik jong was of omdat ik een vrouw was, of allebei. Er zijn nog vooroordelen, maar het gaat de goede kant op. Ik kan me niet voorstellen wat Amelie en Charlotte moesten doormaken. Zij hebben het pad geëffend voor mijn generatie en hopelijk effenen wij het pad voor de generatie na ons. Ik hoop dat we binnen x aantal jaar 50-50 zijn in de sector.'

Je hebt haast al op elk groot festival hebt gestaan. Is er ergens een plek waar je nog droomt te mogen draaien?

'Ik wil heel graag eens naar de Verenigde Staten gaan om daar te spelen. Of Australië. Een van mijn vele zotte dromen is een *residency* kunnen bemachtigen in een club op Ibiza. Maar ik ben al super blij en dankbaar met wat ik vandaag kan doen. Ik hoop dat ik nog lang mag blijven reizen met muziek, en nieuwe mensen mag ontmoeten.'

Wat denk je van Marktrock, want dat keert terug naar Leuven?

'Ja ik heb het gezien. Daar heb ik altijd op willen staan. Ze mogen me altijd boeken. Eigenlijk speel ik niet zo veel in Leuven, nu ik er over nadenk.' ☺

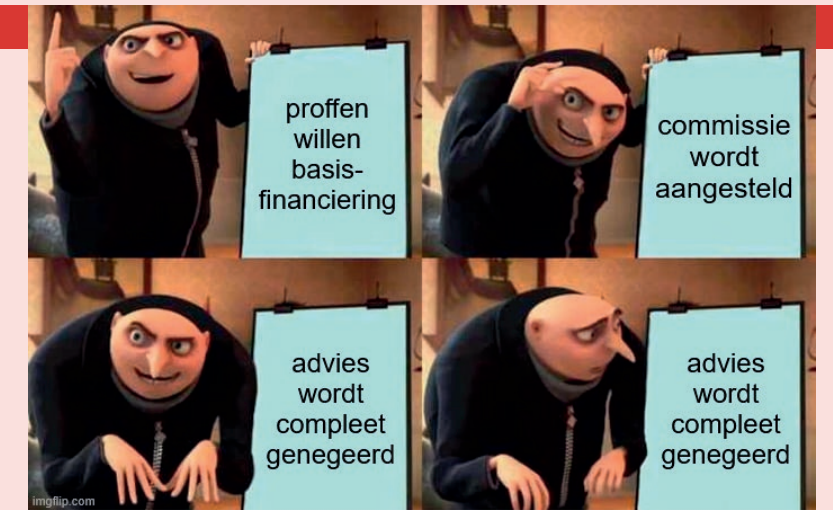

35

KU LEUGEN

KU Leugen is *Veto's* satirerubriek. Humoristen, memedeskundigen en draakstekers, wees welkom!

Aan rector Luc Sels, die aan het lesgeven niet zal ontsnappen

De redactie van KU Leugen ontving een lezersbrief van professor R. Adeloos: 'Wat ik eigenlijk wil zeggen, mijnheer de rector, is dat ik ermee stop.'

tekst **Pieter-Jan Bossuyt**

Geachte rector Sels,

Ik moet u feliciteren met uw ongezien scherp inzicht. Het kan immers niet anders dan dat u acht jaar geleden zeer juist aanvoelde dat lesgeven voor een grote aula een beproeving zou worden. U stelde zich dus alras kandidaat voor de functie van rector. Geniaal!

Na twee termijnen als rector is de pijnlijke realiteit dat u weer meer voor de aula zal moeten staan. Met dit schrijven hoop ik de geïdealiseerde denkbeelden over universitair onderwijs die u eventueel heeft ontwikkeld, te doorprikken. Laat me het verhaal vertellen van mijn college van afgelopen dinsdag.

Zoals steeds begin ik de les een klein beetje te laat, terwijl er onophoudelijk laatkomers binnensijpelen. Gezien het overmatige rumoer heb ik de grootste moeite me te concentreren tijdens de eerste leshelft. Ik vraag me af of de studenten die wel willen opletten (je zou bijna vergeten dat ze bestaan) iets aan de les hebben.

Na een pauze van tien minuten (wat is er mis te verstaan aan: 'vijf minuten pauze'), hervat ik mijn les op een ietwat ongewone manier. Het is tijd om mijn jeugdige vrienden eens te zeggen waar het op staat (vrij naar Guido Gezelle);

*gij, die wispelt en die fluit,
gij, die tjept en tiereluit,
gij, die tateren en die kwettert,
gij, die klapt en licht en schettert;
houd uw mond.*

Terwijl de laatste seconden van de les onverbiddelijk wegtikken, staat het studentikoze gepeupel al luidrechtig op, de aula verlatend. Ik onderneem een wanhoopspoging om het slot van de les desondanks ten gehore te brengen – dit is leerstof! Jammer genoeg bevochtigt mijn geschreeuw tijdens die noodlottige momenten de micro in die mate dat het toestel het begeeft.

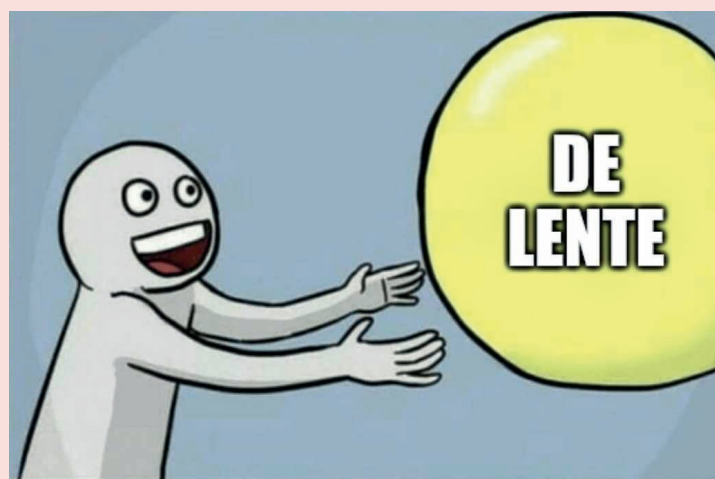
Gastlessen zijn nog veel erger. Enkel mijn naïef altruïsme brengt me ertoe nog zulke colleges te geven. Heeft u ooit al eens een lezing gegeven waarbij de studenten een kwartier voor het afgesproken einduur zonder aanleiding in daverend applaus uitbarsten, zodat ze wat vroeger kunnen gaan lunchen?

Wat ik eigenlijk wilde zeggen, mijnheer de rector, is dat ik ermee stop. Het voorgaande drijft mij tot lichte wanhoop en ik ben toe aan een periode van stille retraite. Dat zal iedereen begrijpen.

Voor ik opstap, zou ik u nog een laatste gunst willen vragen: verwijder alstublieft de versregel die ik in mijn aula eigenhandig op de muur heb geschilderd, niet: *Seul le silence est grand. Tout le reste est faiblesse.* (Alfred de Vigny)

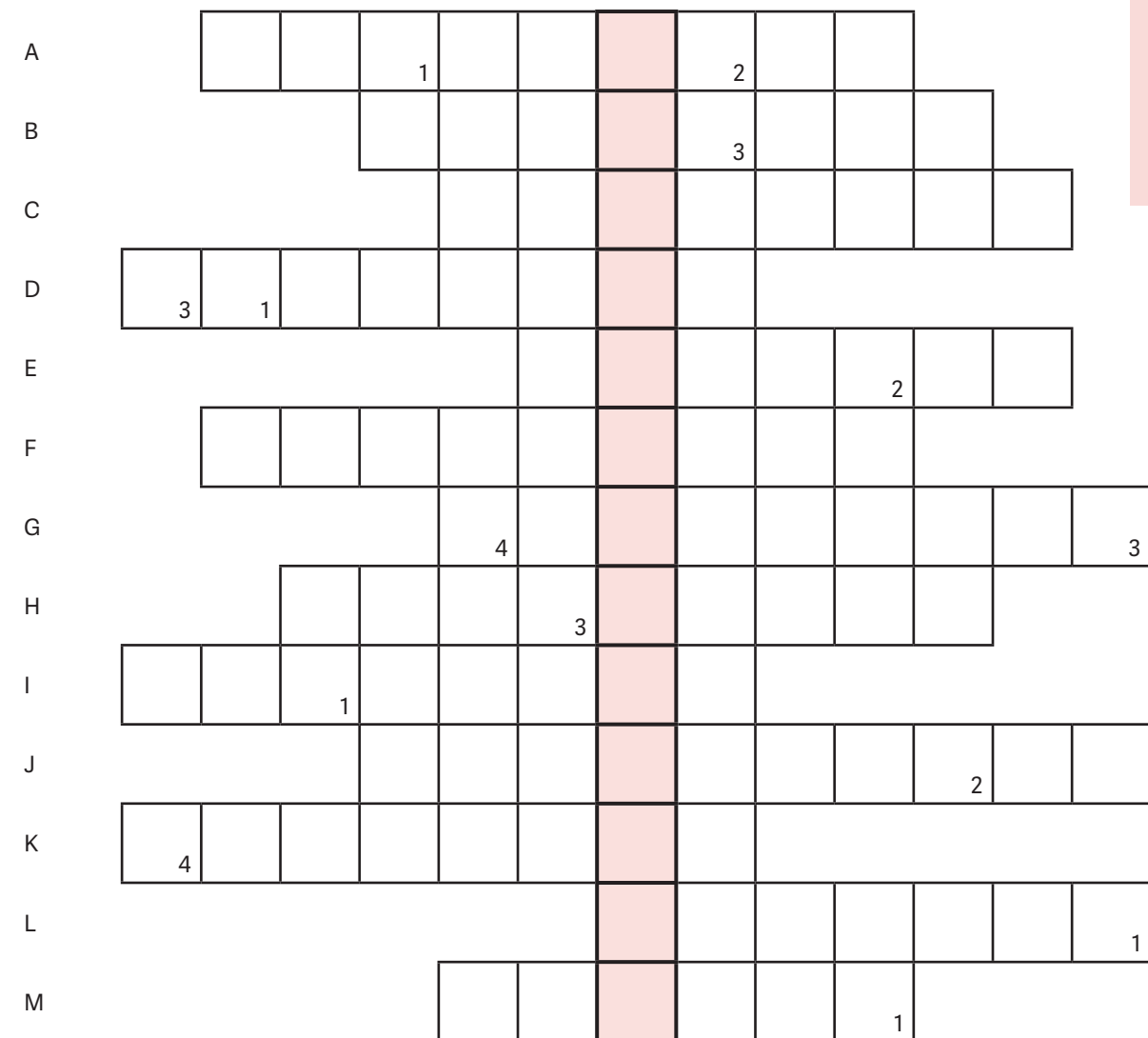
Ik wens u al het beste,

Prof. dr. R. Adeloos

Sjarels Crypto

Oplossingen Veto 5104

A	melkweg
B	muilnier
C	kraamafdeling
D	compost
E	leemte
F	componeren
G	behagen
H	kathedraal
I	nestelen
J	bruidegom
K	schroom
L	kajuit

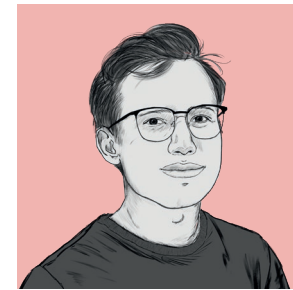
Opgaven

A	Afgelegen mistlagen
B	Barbaar in de greppel
C	Al draaiend aan landbouw doen
D	Trotse notulist
E	Muzikaal hoofddekseel
F	Stabiele moederszus
G	Telefoontaks
H	Dat doet de dicteevorlezer
I	Wijsheidskies
J	Rennen in grote groep
K	Liefkozend aftrekken
L	Vogel van hoge komaf
M	Moment waarop weinigen skiën

win!

Veto mag twee tickets voor eender welke film in Cinema ZED weggeven. Stuur je antwoord naar crypto@veto.be en waag je kans!

Colofon

Simon Tibo

HOOFDREDACTEUR
V.U.

Robin Geukens

REDACTIECOÖRDINATOR

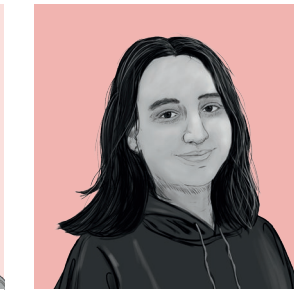
Andreas Vandingenen

EINDREDACTEUR

Elias Fret

REDACTEUR SOCIAAL

Isabela Rigolin Torres

REDACTEUR STUDENT

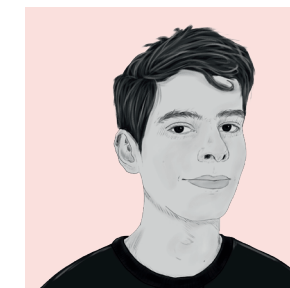
Jesse Bruggemans

REDACTEUR INTERNATIONAAL

Kimberly Vrancken

REDACTEUR CULTUUR

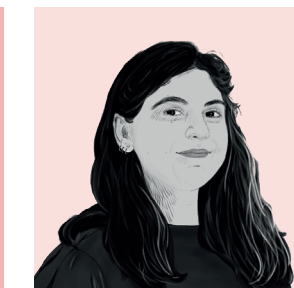
Pieterjan Douchy

REDACTEUR OPINIE

Sabine Mosman

REDACTEUR FOTOGRAFIE

Sousanna Zacharian

REDACTEUR ILLUSTRATIE
EN CARTOON

Margot Baelemans

REDACTEUR TVVETO

Davien Planckaert

REDACTEUR TVVETO

Anna Derwael

VERANTWOORDELIJKE
NAVRAAG

Daphne Van Damme

VERANTWOORDELIJKE
SOCIALS

Simeon Duwel

VERANTWOORDELIJKE
LAY-OUT

Eindredactie

Kimberly Vrancken, Elias Fret, Isabela Rigolin Torres, Daphne Van Damme, Pieterjan 'een vreugdedansje' Douchy, Margot Baelemans, Simeon Duwel, Ines Vandebek, Kato Redant, Davien Planckaert, Robin 'het OPO Politicologie verplichten' Geukens, Ella-Sofia Sneyers, Simon 'Politieke wetenschappen een afstudeerrichting van Geschiedenis maken' Tibo, Niels 'Alleenheerschap' Libeer, Femke Van Crombrugge, Antonie Schoofs, Anne Schoups, Gilles Decabooter, Andreas Vandingenen, Femke 'investeren in duurzaamheid en inclusie' Beutels, Fien Pauwels

Vormgeving

Simeon 'herkansingen voor geslaagde vakken toelaten' Duwel

Schrijvers

Ella-Sofia Sneyers, Antonie Schoofs, Robin Geukens, Rutger 'max. 3 examens per examenperiode' Ballet, Cleo Croonenberghs, Manon Capelle, Amber De Gheselle, Elias Fret, Brecht Maes, Marie Luypaerts, Kaat Vleugels, Isabela Rigolin Torres, Jesse Bruggemans, Pieter-Jan Bossuyt, Lara Turgut, Niels Libeer, Manon Capelle, Femke Van Crombrugge, Andreas Vandingenen, Robin Geukens, Pieterjan Douchy, Simeon Duwel, Kimberly Vrancken, Anne Schoups, Bram Diels, Simon Tibo, Pieterjan Douchy, Trees Vanhoutte, Yelena Godaert, Gilles Decabooter

Fotografen

Armani Snoeys, Robin Geukens, Femke Van Crombrugge, Kevin Fall, Félicitée 'les op vrijdag verbieden' Bimina, Margo Meyns, Elias 'Alma onder druk zetten zodat ze elke dag balletjes in tomatensaus aanbieden' Fret

Illustratoren

Sousanna Zacharian, Emilia Van Droogenbroeck, Gilles Dekelver

TVeto

Margot 'Gisicorrectie verbieden' Baelemans, Davien 'Examens in december zodat we ook kunnen genieten van de kerstvakantie' Planckaert, Isabela Rigolin Torres, Ines Vandebek, Niels Libeer, Ansofie Servaes, Félicitée Bimina, Kevin Fall

Cover

Sousanna Zacharian

Podcast

Margot Baelemans, Ines Vandebek, Pieterjan Douchy, Simon Tibo

Wil je hier volgende keer ook vermeld staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u op 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven, en beantwoord de vraag 'Wat zou jij doen als je rector was?'

Dé 10 geboden voor jouw digitale veiligheid

- I** Iets vreemds aan de hand?
Gebruik je gezond verstand!
- II** Een tweede check, da's toch niet te gek?
- III** Door wachtwoord en badge niet te delen
laat je je identiteit niet stelen.
- IV** Ga je weg van je pc?
Even locken, en niemand leest mee.
- V** Laat je door een scanner bewaken
vóór malware je pc kan kraken.
- VI** Software doordacht en legaal installeren
helpt hackers van je toestel weren.
- VII** Apps die veel toelatingen vragen
kunnen aan je privacy knagen.
- VIII** Fouten in software beperken?
Snel alle updates bijwerken!
- IX** Op een vreemde of een nieuwe plek
is "free wifi" misschien een hack.
- X** Back-ups hebben al veel bestanden gered,
dus denk na waar je data zet.

cartoon: © Joris Snaet

Meer tips op kuleuven.be/e-mune

 e-mune

KU Leuven zorgt voor je online gezondheid

KU LEUVEN